

Marjut Hakkola

Tuottajan rooli ja velvollisuudet dokumenttielokuvassa

Esimerkkinä Panoksena elämä -dokumenttielokuva

Opinnäytetyö

Kevät 2016

SeAMK Liiketoiminta ja kulttuuri

Kulttuurituotannon koulutusohjelma

SEINÄJOEN AMMATTIKORKEAKOULU

Opinnäytetyön tiivistelmä

Koulutusyksikkö: Liiketoiminta ja kulttuuri

Tutkinto-ohjelma: Kulttuurituotannon koulutusohjelma

Suuntautumisvaihtoehto: Mediatuottaminen

Tekijä: Marjut Hakkola ja Henni Pajuluoma

Työn nimi: Panoksena elämä

Ohjaaja: Jukka Saarela ja Esa Savola

Vuosi: 2016

Sivumäärä: 32

Liitteiden lukumäärä: 5

Opinnäytetyön tarkoituksena oli tehdä noin 20 minuutin pituinen dokumenttielokuva, jonka näkökulmana on Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksen vapaaehtoiset ihmiset. Työnimenä dokumenttielokuvassa käytettiin *Paranna eläinten asemaa* -nimeä, joka myöhemmin muutettiin *Panoksena elämä* -nimeksi, josta tuli dokumenttielokuvan virallinen nimi. Dokumenttielokuvassa vapaaehtoiset kertovat, millä tuntuu tehdä vapaaehtoistyötä eläinten parissa ja miksi he haluavat olla toiminnassa mukana omalla vapaa-ajallaan ilman minkäänlaista korvausta. Tavoitteena on saada katsoja arvostamaan vapaaehtoisten työtä ja ymmärtämään, miksi vapaaehtoistyötä tehdään eläinten parissa.

Kahden hengen tuotantoryhmämme aloitti opinnäytetyöprojektin tammikuussa 2016, ja dokumenttielokuva valmistui huhtikuussa 2016. Dokumenttielokuvan rakenne muodostuu vapaaehtoisten haastatteluista, joiden kautta päästään eteenpäin erilaisten tarinoiden ja mielipiteiden johdattamana dokumenttielokuvan loppuun asti. Vapaaehtoisten haastattelujen ja spiikkien (voice-over) avulla kerrotaan Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksen toiminnasta ja vapaaehtoisten työtehtävistä.

Kirjallisessa osuudessa pohditaan tuottajan roolia ja velvollisuuksia dokumenttielokuvassa. Tuottajan roolin ja velvollisuuksien analysoiminen tuntui luontevalta, koska toimin Panoksena elämä -dokumenttielokuvan tuottajana. Elokuvatuotantoon liittyviä tuottajan työtehtäviä on analysoitu *Panoksena elämä* -dokumenttielokuvan kautta. Tuottajan työtehtävät on rajattu esituotannossa, kuvauksissa ja jälkituotannossa tapahtuviin työvaiheisiin. Tuottajan vastuualueet ja ammattiosaaminen on määriteltä tarkasti.

Avainsanat: dokumenttielokuva, tuottaja, työvaiheet, eläinsuojeluyhdistys, vapaaehtoiset

SEINÄJOKI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Thesis abstract

Faculty: School of Business and Culture

Degree programme: Cultural Management

Specialisation: Media Management

Authors: Marjut Hakkola and Henni Pajuluoma

Title of thesis: Panoksena elämä

Supervisors: Jukka Saarela and Esa Savola

Year: 2016

Number of pages: 32

Number of appendices: 5

The aim of the thesis was to make an about 20-minute-long documentary about the volunteers of Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistys, an animal protection society. The working title of the documentary was Paranna eläinten asemaa ('Improve the conditions of animals') which was changed later into Panoksena elämä ('Life at Stake'), and this became documentary's official name. The volunteers in the documentary tells what it feels like to do volunteer work with animals and why they want to be involved in their own spare time, without any compensation. The goal is to make the viewer appreciate the work of the volunteers and to understand why is volunteer work with animals is done.

Our production group began the thesis project in January 2016, and the documentary was finished in April. The documentary consists of interviews, in which tells the volunteers tell about their work and their own experiences with animals.

In the written part, the documentary producer's role and responsibilities are discussed. I found analyzing the producer's role and responsibilities natural because I was producer in our project. The producer's tasks are limited to three main categories: the pre-production, production, and post-production stages. The producer's responsibility and professional competence are defined in detail.

Keywords: documentary, producer, stages, volunteers, animal protection society, production

SISÄLTÖ

Opinnäytetyön tiivistelmä.....	2
Thesis abstract.....	3
SISÄLTÖ.....	4
Käytetyt termit ja lyhenteet	5
1 JOHDANTO	8
2 TUOTTAJAN TYÖNKUVA ESITUOTANNOSSA.....	9
2.1 Esituotanto.....	9
2.2 Tuottaja on työnjohdollinen esimies.....	10
2.3 Tuottajan ja ohjaajan välinen yhteistyö ideoinnissa	11
2.4 Työryhmän kokoaminen.....	12
2.5 Rahoitus.....	13
2.5.1 Budjettisuunnitelma	14
2.5.2 Tuotantosuunnitelma ja tukihakemus	14
2.5.3 Tukirahojen antajat	15
2.5.4 Palkat.....	16
3 DOKUMENTTIELOKUVAN KÄSIKIRJOITTAMINEN	17
3.1 Käsikirjoittaminen.....	17
3.2 Tuottajan rooli dokumenttielokuvan käsikirjoittamisessa.....	19
3.3 Tuottajana Panoksena elämä -dokumenttielokuvan käsikirjoittamisessa..	19
4 VARSINAINEN TUOTANTO ELI KUVAUKSET	21
5 TUOTTAJAN TYÖNKUVA JÄLKITUOTANNOSSA	24
5.1 Jälkituotanto.....	24
5.2 Markkinointi ja jakelu.....	25
5.3 Materiaalisuus – Laatu.....	26
6 TUOTTAJAN TYÖN HYVÄT JA HUONOT PUOLET.....	28
7 YHTEENVETO.....	29
LÄHTEET	31
LIITTEET.....	32

Käytetyt termit ja lyhenteet

Analysoiva	Erittelevä, jaotteleva, jäsentelevä
Backup	Varalla oleva, taustatuki
Dialogi	Kahden henkilön välinen vuoropuhelu
Dokumentaarinen	Todellisia tapahtumia ja todellisia olosuhteita kuvaava
Dokumenttielokuva	Tekijöidensä tulkintaa todellisuudesta
Draama	Eleillä, ilmeillä ja puheella ilmaiseva taidemuoto; tragedia
Eepinen kerronta	Vapaampaa kerrontaa, jossa ei ole selkeää toiminnallista juonta
Eepinen teos	Kertova, laajamittainen teos
Esituotanto	Elokuvatuotannon aloittamiseen liittyvät työtehtävät
Fiktio	Kuvitelma, sepitteellinen kertomus
Genre	Lajityyppi
Hyväntekeväisyys	Toisten auttamista ilman oman edun tavoittelua
Jakso	Sarja peräkkäisiä kohtauksia, joita yhdistää yhteinen idea
Jälkituotanto	Elokuvatuotannon loppuvaiheeseen liittyvät työtehtävät
Kohtaus	Samassa ajassa ja paikassa tapahtuva toiminta
Konflikti	Ristiriita, selkkaus
Kulttuurituotanto	Koulutusohjelma, jossa opiskellaan kulttuuri- ja taidetapahtumien tuottamisprosessit. Myös kulttuuritapahtumia tai erilaisia kulttuuriin liittyviä projekteja voidaan kutsua kulttuurituotannoiksi

Kuvituskuva	Täytekuvaa, jota näkyy haastattelujen aikana. Täytekuville näytetään niitä asioita, joista haastateltava puhuu haastattelun aikana
Käsikirjoitus	Kirjoitelma elokuvan sisällöstä
Käännös	Henkilön toiminnan suunnan muutos
Lisäbuukkaukset	Rekrytoidaan lisää henkilökuntaa kuin alun perin oli suunniteltu
Luova tuottaja	Antaa panoksensa elokuvaan myös taiteellisesti
Lyhytdokumentti	Alle 74 minuuttia kestävä elokuva. Dokumenttielokuva on tekijöidensä tulkintaa todellisuudesta
Ohjaaja	Antaa oman näkemyksensä elokuvatuotannossa taiteellisen puoleen
Populaatio	Joukko saman lajin edustajia, jotka asuvat samalla alueella
Punainen lanka	Kerronnassa on jokin yhtenäinen tekijä, ikään kuin ”selkäranka” tarinalle. Tarina etenee tämän punaisen langan kautta eteenpäin
Refleksiivinen	Tekijään kohdistuva
Sparrata	Ohjaajan kannustaminen
Spiikit	Kertojan kerrontaa, mutta kertoja ei näy kuvassa
Ssesy	Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistys
Strategia	Toimintasuunnitelma
Synopsis	Tiivistelmä, käsikirjoituksen lyhyt luonnos
Teema	Perusidea, väittämä, näkemys

Tuottaja	Esimies, joka on päävastuussa elokuvatuotannosta
Voice-over (V.O.)	Käsikirjoitukseen merkittävä ilmaus kertoo, että puhuja ei ole kohtauksen tilassa eikä häntä näy kuvassa

1 JOHDANTO

Seinäjoen Ammattikorkeakoulun kulttuurituotannon koulutusohjelman opinnäytetyön mediatyönä tehtiin lyhytdokumentti, jonka nimenä on *Panoksena elämä*. Opinnäytetyön mediatyö on toteutettu kahden kulttuurituotannon opiskelijan tuotantoryhmänä ja dokumenttielokuvan kuvauskalustona on käytetty Seinäjoen Ammattikorkeakoulun välineistöä.

Kahden hengen tuotantoryhmämme päätti jo varhaisessa vaiheessa tehdä opinnäytetyöksemme dokumenttielokuvan ja lajityypin valinta osoittautui oikeaksi, koska se mahdollisti tuotannon tekemisen alusta loppuun niillä tiedoilla ja taidoilla, joita olimme opiskeluaikana saaneet näiden neljän vuoden aikana.

Dokumenttielokuva *Panoksena elämä* kertoo Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksen vapaaehtoisista ihmisistä ja heidän hyväntekeväisyydestään. Lyhytdokumentin aiheena ja näkökulmana on yhdistyksen vapaaehtoiset. Tuotannon tärkeimpinä tavoitteina on esittää Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksen työ sellaisena kuin se todellisuudessa on. Toinen tärkeä tavoite on saada katsoja arvostamaan vapaaehtoisten työtä ja ymmärtämään, miksi he vapaaehtoisesti tekevät hyväntekeväisyyttä. Lyhytdokumentissa vapaaehtoiset kertovat, miltä tuntuu tehdä vapaaehtoistyötä eläinten parissa ja miksi he haluavat olla toiminnassa mukana omalla vapaa-ajallaan ja ilman minkäänlaista korvausta. *Panoksena elämä* -lyhytdokumentti antaa vastauksen kysymykseen, miksi hyväntekeväisyystyötä tehdään.

Opinnäytetyön kirjallisessa osuudessa käsitellään ja analysoidaan tuottajan roolia ja velvollisuuksia dokumenttielokuvan eri tuotantovaiheissa. Lisäksi kirjallisessa osuudessa kerrotaan tuottajan omista työtehtävistä ja tuotantovaiheista *Panoksena elämä* -dokumenttielokuvan aikana. Tuotantovaiheet ovat jaoteltu esituotantoon, käsikirjoittamiseen, kuvauksiin ja jälkituotantoon.

2 TUOTTAJAN TYÖNKUVA ESITUOTANNOSSA

2.1 Esituotanto

Tuottajan työtehtävät esituotannossa:

- tuotannon aiheen analysoiminen ja projektin kannattavuuden vertaileminen
- tuotantopäätöksen tekeminen
- tuotannon aloittaminen
- tuotantoryhmän kokoaminen
- työsopimusten tekeminen oman tuotantoryhmän kanssa
- kattavan tuotantosuunnitelman tekeminen
- rahoitussuunnitelman tekeminen ja budjetin laatiminen
- rahoittajien, sponsoreiden ja muiden yhteistyökumppaneiden hankkiminen
- sopimusten tekeminen rahoittajien, sponsorien ja yhteistyökumppaneiden kanssa
- sopivien kuvauspaikkojen etsiminen
- lupien hankkiminen kuvauspaikalla kuvaamiseen
- lupien hankkiminen kuvattavilta kuvaamiseen
- kuvausaikataulun laatiminen yhdessä muiden tuotantoryhmäläisten kanssa
- taloudellisista ja juridisista työtehtävistä vastaaminen
- kirjanpitoa tuotannon taloudesta
- olla mukana elokuvan rakenteen ja tarinan kehittämisessä
- suunnitelma tuotannon jakelusta
- suunnitelma markkinoinnista ja myynnistä

(Aaltonen, 2011, 57.)

Tuottaja on mukana projektissa alusta loppuun. Esituotannossa tuottaja hankkii projektille rahoituksen ja erilaiset luvat, joita dokumenttielokuvassa tarvitaan. Tuot-

taja hankkii tuotannolle rahoittajat, sponsorit ja muut yhteistyökumppanit. Hän on vastuussa tilavarauksista sekä hyvän tuotantoryhmän palkkaamisesta. Tuottaja tekee aikataulun ja tuotantosuunnitelman dokumenttielokuvalle, hän tiedottaa henkilökunnalle projektin etenemisen kannalta tarpeelliset tiedot ja varmistaa lopputuloksen olevan alkuperäisen vision mukainen. Tuottaja on siis vastuussa kaikista resursseista ja vallitsevista tekijöistä, jotka mahdollistavat elokuvan rakentumisen.

Toimin itse tuottajana *Panoksena elämä* -dokumenttielokuvassa. Aivan esituotannon alkuvaiheilla analysoimme ohjaajan kanssa sopivaa lyhytdokumentin aihetta ja siihen liittyvää kannattavuutta. Ennen koko tuotannon aloittamista mietimme kohderyhmää ja harkitsimme, onko kohderyhmässä tarpeeksi potentiaalisia elokuvan katsojia. Analysoimme sopivan kohderyhmän kokoa ja aiheen kiinnostavuutta.

Kun tuotantopäätös projektin aloittamisesta oli syntynyt, tuottajan tehtäväksi jäi ottaa yhteyttä toivottavaan tilaajaan ja yhteistyökumppaniin Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistykseen. Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksen hallituslaiset olivat innoissaan mukana meidän projektissa, koska toivoivatkin saavansa enemmän näkyvyyttä yhdistykselleen. Osasimmekin odottaa, että he olisivat kiinnostuneita jo ennen kuin otin heihin yhteyttä, ja se oli yksi kriteeri sille, miksi halusimmekin saada heidät opinnäytetyömme tilaajiksi. Saimme alkuvaiheessa jo hyvän käsityksen yhdistyksen hallituslaisista, koska he antoivat mielellään meille haastatteluja ja pysivät tulemaan kuvaamaan yhdistyksen tapahtumia sekä päästivät kuvaamaan jopa heidän koteihinsa.

2.2 Tuottaja on työnjohdollinen esimies

Tuottajan tärkein tehtävä on johtaa projektia. Johtamistaidoista tärkeimmät ovat hyvät neuvottelemistaidot, asioiden organisointi ja työntekijöiden motivointi. Tuottaja on sosiaalinen esimies, joka antaa palautetta henkilökunnalle, vuoro vaikuttaa sekä kuuntelee. Tuottaja on vastuussa henkilökunnan ryhmähengestä ja yhteistyön sujuvuudesta. Hän osaa organisoida työasiat niin, että projekti kulkee työntekijöiden yhteistyön avulla eteenpäin. Tämän takia tuottajan täytyy osata huomata henkilökunnan välillä olevat jännitteet ja sitä kautta kuunnella omia työntekijöitään sekä hakea vaikeisiin asioihin ja ristiriitoihin ratkaisua. (Saksala 2015, 14-15.)

Tuottaja on työnjohdollinen esimies, joka tekee paljon tuotannon taustalla. Hän on paikalla omien mahdollisuuksien mukaan dokumenttielokuvan kuvauksissa ja antaa siihen sitä kautta myös oman panoksensa. (Saksala 2015, 28.) Tuottaja jättää taiteelliset päätökset ohjaajalle, mutta myös tukee ohjaajaa työparina. Tuottaja voidaan nähdä ohjaajan ”parhaana kaverina”, koska tuottaja selvittää asiat tilaajien kanssa, antaa rahaa, kehuu ja myy elokuvaa sekä selvittää tappiot. (Aaltonen 2011, 52.)

2.3 Tuottajan ja ohjaajan välinen yhteistyö ideoinnissa

Tuottaja on eräänlainen taiteilija, joka voi antaa oman panoksensa elokuvaan myös taiteellisesti. Tästä käytetään termiä ”luova tuottaja”. Luova tuottaja ideoi ja suunnittelee ohjaajan kanssa sekä antaa hyviä vastaehdotuksia parempaan suoritukseen. Parhaimmillaan tuottajan ja ohjaajan välinen yhteistyö on hyvä duetto, jossa toistensa ideoista kehitellään vielä parempia ideoita. Tällainen suhde tuottaa tulosta ja ilmapiiri kannustaa ohjaajaa yhä parempaan suoritukseen. Ohjaajan kannustamisesta käytetään termiä ”sparrata”. (Aaltonen 2011, 52.)

Kuinka paljon tuottaja puuttuu taiteelliseen näkemykseen, riippuu ohjaajasta. Joskus tuottaja ja ohjaaja suunnittelevat yhdessä elokuvan visuaalisuuden, kun taas joissakin tuotannoissa tuottaja ei välttämättä puutu ollenkaan taiteelliseen näkemykseen, vaan sen hoitaa pelkästään ohjaaja. Silloin tuottajan huolehdittavaksi jää useinkin se, että ohjaaja pysyy budjetissa taiteellisissa ratkaisuissaan.

Kaikki ohjaajat ovat erilaisia ja ohjaaja ei välttämättä aina halua tuottajan mielipidettä omaan näkemykseensä, vaan hän haluaa olla enemmän omissa oloissaan ideoimassa elokuvan tarinaa ja juonta. Toisille ohjaajille taas sopii työskennellä aikarajojen ja paineen alla. Kuinka paljon tuottaja puuttuu taiteelliseen puoleen, riippuu aina ohjaajasta sekä ohjaajan ja tuottajan välisestä suhteesta. Pääasia kuitenkin on, että tarina kehittyy ja ideointi on toimivaa sekä se tuottaa tulosta. (Aaltonen 2011, 52.)

Pienessä tuotannossa on mahdollista, että ohjaaja ja tuottaja ovat yksi ja sama henkilö. Tällöin tuotannon taloudellinen ja visuaalinen puoli jää yhden henkilön

vastuulle. Huono puoli tässä on yleensä se, että taloudelliset asiat jättävät visuaaliselle, luovalle työlle vähemmän aikaa, eikä näistä näkemyksistä keskustella enää kenenkään muun kanssa. Tämä aiheuttaa sen, että projektia edistävä dialogi jää silloin puuttumaan. Kun taloudellinen ja luova työ tehdään puolella teholla, voi olla tuloksena taloudellinen että taiteellinen katastrofi. Jos kuitenkin ohjaajan ja tuottajan työstä vastaa vain yksi henkilö, kannattaa tehdä tietoinen ja selkeä työnjako roolien välillä. (Aaltonen 2011, 51.)

2.4 Työryhmän kokoaminen

Dokumenttielokuvassa tuottaja rekrytoi tuotantoryhmän. Dokumenttielokuvan toteuttamiseen vaaditaan, että tuotantoryhmä osaa sekä taiteellisia että teknillisiä taitoja. Taiteellisin henkilö tuotantoryhmässä on ohjaaja, jonka vision kautta elokuva toteutetaan. Oman panoksensa tälle antaa myös kuvaaja, joka osaa myös teknillisiä taitoja. Riippuen siitä, kuinka vakavarainen tuotantoyhtiö on, miten paljon henkilökuntaa dokumenttielokuvaan on varaa palkata.

Pienemmissä tuotantoyhtiöissä voi tuottaja joutua myös kuvaamaan ja leikkaamaan itse. Tällöin tuottajalla pitää olla sekä taiteellista, että taloudellista silmää. Tällaiset pienet tuotantoyhtiöt ovatkin yleensä yhden miehen tai naisen yrityksiä. Lisätyövoimaan ei ole aina varaa, vaikka lisäapua tuotannoissa yleensä kaivattaisiin. Silloin voi olla vaarana, että roolit menevät sekaisin, eikä esimerkiksi tuottajan työtehtäville jää enää tarpeeksi aikaa. (Saksala 2015, 20-21.)

Näyttelijöiden valinta rooleihin voi olla haastavaa, jos sitä ei ole mietitty etukäteen. Dokumenttielokuvassa ns. näyttelijät on yleensä helpompi valita, koska roolit on päätetty jo etukäteen tietyille henkilöille ja kohtauksissa tapahtuvat tilanteet on kohdistettu juuri heille. Joskus tuottaja valitsee sopivat henkilöt, mutta toisinaan sen tekee ohjaaja. Dokumenttielokuvaa tehtäessä olisi hyvä tutustua siinä esiintyviin ihmisiin niin hyvin, että varmistutaan heidän olevan mielenkiintoisia ja sopivan juuri tähän elokuvaan. Tutustuminen tapahtuu sekä tuottajan ja ohjaajan, että käsikirjoittajan voimin, mikä mahdollistaa heille oikeanlaisen näkemyksen kuvattavista kohteista. Näin käsikirjoitus olisi kirjoitettu elokuvassa esiintyvien ihmisten luon-

teen mukaiseksi ja sen jälkeen roolien valinta olisi helppoa. Tuottaja kirjoittaa näyttelijöiden kanssa sopimukset ja aikataulut. (Saksala 2015, 27.)

2.5 Rahoitus

Yksi tärkeimpiä tuottajan tehtäviä ja velvollisuuksia on saada hankittua elokuvalla rahoitus, joka mahdollistaisi elokuvan tekemisen. Ilman hyvää ja riittävää rahoitusta elokuvaa ei ole mahdollista toteuttaa. Yksi tärkeimpiä tuottajan ominaisuuksia on erinomainen kommunikointikyky ja tilannetaju, hänen täytyy saada rahoittajat vakuuttuneeksi siitä, että tähän elokuvaan kannattaa antaa rahoitusta. Tuottajan täytyy tietää rahoittajien vaatimukset sekä tarpeet, ja osata sitä kautta tarjota juuri rahoittajille kiinnostavia ja tarpeellisia tietoja elokuvasta. Tuottajalla on tärkeää olla erinomaiset markkina- ja viestintätaidot, koska ilman näiden asioiden ymmärtämistä voi rahoituksen saaminen elokuvalla olla hyvin haasteellista. Jotta elokuvatuottajalla olisi mahdollisuus menestykseen, hänen pitää ymmärtää elokuvatekniikkaa, tuotantosunnittelua ja taloutta. (Saksala 2015, 20.)

Rahoituksen saaminen elokuvaan on ensimmäinen koettelemus tuottajalle, siinä punnitaan tuottajan ammattitaito ja vakuuttavan esiintymisen osaaminen. Kuitenkaan aina rahoittajien kieltäytyminen ei johdu tuottajan osaamisesta, vaan syy voi löytyä esimerkiksi huonosta käsikirjoituksesta tai kuvauskaluston heikosta laadusta. Rahoittajat voivat kieltäytyä rahoituksen myöntämisestä myös silloin, jos rahoittajat eivät usko työryhmän riittävään ammattitaitoon tai että tuotanto tarvitsisi avustusta kyseisen tuotannon toteuttamiseen.

Tässä opinnäytetyön projektissa tuotannon taloudellinen puoli jäi kokematta, koska emme yrittäneet hankkia rahoitusta projektille. Totesimme projektin aikarajan olevan liian pian, emmekä olisi ehtineet saada rahoituspäätöstä ennen projektin loppumista. Toinen syy tälle oli se, että projektissamme ei ollut henkilökuntaa, jolle olisi pitänyt maksaa palkkaa, kuvauskaluston lainaamisesta ei pyydetty vuokraa eikä muitakaan rahamenoja projektissamme ollut ollenkaan.

2.5.1 Budjettisuunnitelma

Tuottajalla on myös paljon konkreettisia työtehtäviä: hän laatii rahoitus- ja budjettisuunnitelman, kustannusarvion ja levityssuunnitelman. Näissä työtehtävissä tuottajan pitää olla realistinen ja minimoida riskit, koska huonot ja suurpiirteiset budjettisuunnitelmat kostautuvat myöhemmässä vaiheessa. Tuottaja kirjaa projektin tulot ja menot sekä varmistaa budjetissa olevan koko ajan tarpeellinen määrä rahaa. Hyvä tuottaja varmistaa, että on mahdollista maksaa henkilökunnan palkat ajallaan.

Tuottajalla on valtaa, mutta myös paljon vastuuta. Hän on vastuussa elokuvan teon taloudellisesta puolesta: jos rahat loppuvat projektin aikana kesken, koko projekti voi olla vaakalaudalla ja tuottaja on epäonnistunut budjettisuunnitelmassa tai budjetin valvomisessa. Tuottajan täytyy analysoida riskit ja ottaa ne huomioon projektin etenemisessä. Omaa tuotantoaan on hyvä tarkastella kriittisesti ja kirjoittaa totuuden mukainen riskikartoitus. Riskikartoituksen avulla pystyy ennalta ehkäisemään epäonnistumisia tuotannossa. Tuottaja ottaa aina riskin elokuvateatterin pääsylipputuottojen arvioimisessa, koska varsinkin dokumenttielokuvassa voi olla suuri omarahoitusosuus.

2.5.2 Tuotantosuunnitelma ja tukihakemus

Tuottajan on tärkeää luoda täydellinen ja aukoton tuotantosuunnitelma, ennen rahoituksen hakemista. Tuottaja kirjaa tukihakemukseen tuotantosuunnitelman ja projektin perustiedot. Tuottaja laatii tuotteen käyttö- ja markkinointisuunnitelmat projektista, jotka liitetään tukihakemukseen.

Tärkeä asia tuotantosuunnitelmassa on kertoa oman tuotantoryhmän ammattitaidosta ja osaamisesta. Tuotannon taustat ja työryhmän aikaisempi kokemus vaikuttavat merkittävästi rahoituksen saamiseen. Tuotantoaikataulu ja työryhmän tehtäväluettelo hahmotellaan alustavasti ja sen perusteella rahoittajat tietävät, koska tuotteen olisi määrä valmistua. Tuotannon ja lopullisen tuotteen tavoitteet pitää olla suunniteltu todenmukaisiksi ja määrätietoisiksi.

Näiden lisäksi tuottajan pitää tietää jo rahoitusta haettaessa myös muut resurssit, joita ovat esimerkiksi laitteistot, mediamuodot, autot, käytettävät tilat ja tarpeelliset vakuutukset.

Aluksi tuottajan tärkein työtehtävä *Panoksena elämä* -dokumenttielokuvassa oli kattavan tuotantosuunnitelman tekeminen. Tuotantosuunnitelmaan laadittiin tarkka suunnitelma siitä, miten tuotanto tullaan toteuttamaan. Tällaisia kohtia oli esimerkiksi miten tilaajaan pidetään yhteyttä, mitä kuvauskalustoa tullaan käyttämään, mikä on tuotteen kohderyhmä ja mitkä ovat projektin lopputuloksen kannalta tärkeimmät tavoitteet. Lisäksi tuotantosuunnitelmassa on kirjattu konkreettisesti tuotanto- ja kuvausaikataulu. Pyrimme pitämään aikataulusta kiinni, jotta pystyimme toteuttamaan kaikki kuvaukset niille annettujen aikarajojen puitteissa.

2.5.3 Tukirahojen antajat

Keskeisimmät tuet suomalaisille elokuville on Suomen Elokuvasäätiön ja Audiovisuaalisen kulttuurin edistämiskeskuksen (AVEK) myöntämät tuet. Juuri dokumentti- ja lyhytelokuviiin saa merkittävää tukea Audiovisuaalisen kulttuurin edistämiskeskukselta. Myös Yle myöntää rahoituksia dokumenttielokuville vuosittain vaihtelevan määrän. (Saksala 2015, 20.) Lisäksi kansainvälisiä tukimuotoja ovat esimerkiksi Euroopan Unionin Media Plus -ohjelma, rakennerahastot ja Pohjoismainen elokuva- ja tv-rahasto. (Toivonen 2002, 3.)

Suomen Elokuvasäätiö

Suomen Elokuvasäätiön kautta kanavoituu suurin osa suomalaisista elokuva-alan rahoituksista. Suomen Elokuvasäätiö on itsenäinen säätiö, joka on perustettu vuonna 1969. Tärkein tehtävä Suomen Elokuvasäätiöllä on tukea ja sitä kautta edistää suomalaista elokuva-alaa. Elokuvasäätiö myöntää vuosittain tukea ammattimaisiin elokuva- ja ohjelmatuotantoihin ja tukea myönnetään myös elokuvien esittämiseen ja levittämiseen. Suomen Elokuvasäätiö pyrkii turvaamaan kotimaisen elokuvien saatavuuden. Toinen tärkeä tehtävä Suomen Elokuvasäätiöllä on vastata keskeisesti suomalaisesta elokuvakulttuurista ja tukea kansainvälisten elokuvi-

en toimintaa, tuotantoa, maahantuontia sekä kehittää kansainvälistä yhteistyötä. (Suomen elokuvasäätiö, [viitattu 8.4.2016]).

Audiovisuaalisen kulttuurin edistämiskeskus AVEK

Audiovisuaalisen kulttuurin edistämiskeskus on perustettu vuonna 1987. AVEK kuuluu tekijänoikeusjärjestö Kopiosto ry:hyn. Erilaisia AVEK:n tukitoimintoja ovat tuotantotuki, Audiovisuaalisen kulttuurin tuki ja koulutustuki. Yksi AVEK:n tehtävä on jakaa tekijänoikeudellisia korvausvaroja, jotka edistäisivät elokuva-, animaatio-, video-, televisio- ja mediataiteen kulttuuria. AVEK tukee monipuolisia ja kokeilevia tuotantoja. AVEK myöntää tuotantotukea mediataide- ja multimediatuotannoille sekä lyhyt- ja dokumenttielokuville. AVEK ei myönnä tuotantotukea kuitenkaan musiikkivideoille, näytelmäelokuville tai muille vastaaville tuotannoille. (Toivonen 2002, 38.)

Toinen AVEK:n tehtävä on tukea kulttuurivientiä ja av-tekijöiden täydennys- ja jatkokoulutusta. AVEK myöntää myös tuotantotukea festivaalien ja tapahtumien järjestämiselle. (AVEK Audiovisuaalisen kulttuurin edistämiskeskus, [viitattu 8.4.2016]).

2.5.4 Palkat

Budjetista suurin osa käytetään yleensä palkkoihin. AV-tuotannon työryhmään kuuluu erilaisia työntekijöitä erilaisine työtehtävineen. Isoon AV-tuotantoon, jossa työskentelisi kokonainen AV-tuotannon työryhmä, kuuluisi ainakin 12 työntekijää. AV-tuotannontyöryhmään kuuluisi silloin tuotantopäällikkö, kuvaussihteeri, ohjaaja, käsikirjoittaja, kuvaaja, äänittäjä, äänen jälkikäsittelijä, leikkaaja, valaisija, lavastaja, graafikko ja tiedottaja. Kuitenkin Suomessa on lukuisa joukko pienempiä AV-tuotantoja.

3 DOKUMENTTIELOKUVAN KÄSIKIRJOITTAMINEN

3.1 Käsikirjoittaminen

Voiko dokumenttielokuvaa käsikirjoittaa? Jonkin verran voi. Kuitenkaan kovin tarkkaa käsikirjoitusta on mahdotonta tehdä, koska dokumenttielokuvan käsikirjoitus elää paljonkin koko projektin aikana.

Käsikirjoituksen avulla ohjaaja ja tuottaja hahmottavat dokumenttielokuvan keskeisen sisällön. Aihe on rajattu ja tarpeeton tieto poistettu sisällöstä, joka helpottaa huomattavasti ohjaajan työtä. Tarinan kannalta oleellisia dokumenttielokuvan sisällöllisiä ratkaisuja voi testata jo käsikirjoitusvaiheessa. (Aaltonen 1993, 12.) Käsikirjoitusta aletaan työstää ajatellen liikkuvaa kuvaa eli käsikirjoitus kirjoitetaan silmälle ja korvalle. Käsikirjoittaja kirjoittaa toimintaa, hahmottelee huoneita ja oikeita valotiloja. Käsikirjoituksessa välitetään katsojalle sitä sisältöä, jota käsikirjoittaja haluaa kertoa maailmasta tai dokumenttielokuvan aiheesta. (Hirvonen 2003, 30.)

Panoksena elämä -dokumenttielokuvan käsikirjoitus muuttui huomattavasti projektin aloituksesta jälkituotannon viimeistelyhetkiin asti. Projektin alussa ohjaaja teki ensimmäisen hahmotelman käsikirjoituksesta, josta saimme ensimmäisen käsityksen dokumenttielokuvamme sisällöstä sekä aiheen rajauksesta. Käsikirjoitus auttoi hahmottamaan tavoitetta ja teemaa, mitä haluamme tuoda ilmi tässä dokumenttielokuvassa. Aiheeksi valikoitui Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksen toiminnassa mukana olevat vapaaehtoistyötä tekevät ihmiset.

Dokumenttielokuva on riippuvainen siitä, mitä ihmisille oikeasti tapahtuu ja sen kautta dramatisoidaan elokuvan maailmaa. Dokumenttielokuvassakin on silloin fiktiivistä kerrontaa, joka pohjautuu kuitenkin todellisuuteen. Se mahdollistaa tarinan eheyden sekä ajallisen tihentämisen ja sitä kautta yritetään poistaa dokumenttielokuvasta laahaavan tarinan. Irrottautuminen dokumenttaarisuuden edellytyksistä, antaa enemmän liikkumatilaa tarinaan. (Helke 2008, 61-62.) Nykyään yhä useammat dokumenttielokuvat käsikirjoitetaan, koska sillä saadaan dokumenttielokuvaan draamallisia elementtejä ja siten elokuva on katsojalle mielenkiintoisempi ja

tapahtumarikkaampi. Käsikirjoitukseen on kuvailtu, mitä kenestäkin halutaan saada irti erilaisissa kohtauksissa ja millaisen tilanteen siinä pyritään luomaan. Tekijöillä on selvä kuva siitä, mitä näkökulmaa dokumenttielokuvassa käsitellään ja kuvatut tapahtumat vievät dokumenttielokuvaa oikeaan suuntaan tavoitteen kannalta. Vaikka käsikirjoitusta ei laadita niin tarkasti kuin fiktioelokuvissa, käsikirjoittaminen vaatii huolellista ennakkosuunnittelua, kuvauspaikkoihin ja kuvattaviin ihmisiin tutustumista sekä erilaisten materiaalien keräämistä. (Vacklin & Rosenvall & Nikkinen 2007, 16.) Kaikista tärkeintä on tuntee dokumenttielokuvassa kuvatut henkilöt, koska silloin käsikirjoittajan on helpompaa laatia käsikirjoitusta heidän luonteenpiirteidensä kautta. Jos dokumenttielokuvassa kuvatut henkilöt puhuvat ja toimivat vilpittömästi käsikirjoituksen mukaan, käsikirjoittaja on onnistunut tehtävässään. Käsikirjoittaja asettuu suunnitteluvaiheessa ja kirjoittaessa käsikirjoitusta dokumenttielokuvassa esiintyvien henkilöiden asemaan. (Leino 2003, 98.)

Yleensä dokumenttielokuvissa on joku päähenkilö, jonka ympärille elokuvan tarina kehittyy. Päähenkilöllä on dokumenttielokuvassa ristiriitoja ja esteitä, mikä tekee päähenkilöstä katsojalle samaistuttavan ja mielenkiintoisen henkilön. Panoksena elämä -dokumenttielokuvassa oli tarkoitus olla päähenkilö, joka olisi ollut Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksen puheenjohtaja. Aluksi aloitimmekin kuvaamaan dokumenttielokuvaa niin, että meillä olisi ollut päähenkilö. Pyrimme ottamaan hänet mukaan jokaiseen kuvaustilanteeseen, että saisimme mahdollisimman paljon kuvituskuvaa sekä erilaisia haastatteluja päähenkilöstämme. Kävi kuitenkin niin, että loppujen lopuksi kuvituskuvia oli aika vähän hänestä, koska yhteistä aikaa oli haastavaa löytää. Saimme häneltä haastatteluja yhteensä neljä erilaista eri tilanteista, mutta päädyimme dokumenttielokuvassa käyttämään niistä vain kahta haastattelua. Tämä aiheutti sen, että päähenkilö ei ollutkaan dokumenttielokuvan päähenkilö vaan yksi haastateltavamme muiden joukossa.

Muita haasteita dokumenttielokuvan päähenkilössä voi olla esimerkiksi se, että hänen haastattelunsa voivat olla vähän liian rauhallisia, mikä tekee haastatteluista usein laahaavia ja tylsiä.

Dokumenttielokuvan käsikirjoituksessa nähdään yleensä eepisen kerronnan elementtejä. Eepisellä kerronnalla ei ole suuria rajoitteita: kerronta voi venyä tilassa, ajatuksissa tai ajassa vapaasti. Kerronnassa ei ole nähtävissä selkeää toiminnal-

lista juonta, vaan yksittäiset kohtaukset ovat dokumenttielokuvan päätapahtumia. Päätapahtumat voivat olla kerronnallisesti peräkkäin, mutta poiketa välillä sivuteille päätapahtumien välissä, kuitenkin lopulta sitoen kaikki tapahtumat yhteen yhtenäiseksi tarinaksi. (Sundstedt 2009, 162.) Varsinkin lyhytelokuvissa, kun lyhytelokuvan kesto on lyhyempi kuin pitkän elokuvan, käsikirjoitukseen ei ehdi syntymään varsinaista juonta ja sen vuoksi käsikirjoituksen ei tarvitse olla niin monimuotoinen. Lyhytelokuvaan ei mahdu sivujuonia, jotka tukisivat pääjuonta. Sivujuonet eivät yleensä sovi lyhytelokuvaan, vaan kertomus vaikuttaa liian nopeatempoiselta ja sekavalta. Nopeasti alkanut tarina, joka on lyhyesti kerrottu ja jossa on suljettu loppu, ei välttämättä toimi hyvin lyhytelokuvassa. Monesti avonainen loppu toimii suljettua loppua paremmin. (Vacklin & Rosenvall 2015, 186-188.)

3.2 Tuottajan rooli dokumenttielokuvan käsikirjoittamisessa

Tuottajan työ dokumenttielokuvassa eroaa fiktioelokuvasta siten, että käsikirjoitus ei ole välttämättä valmiina ennen tuotannon aloittamista. Tämän vuoksi tuottaja ei voi tehdä päätöstä tuotannon aloittamisesta hyvän käsikirjoituksen perusteella, kuten fiktioelokuvassa. Dokumenttielokuvatuotanto voidaan päättää aloittaa pelkän kuuleman perusteella ja tuottajan oman harkinnan mukaan, onko tuotantoa kannattava aloittaa. Käsikirjoitusta aletaan työstää vasta sen jälkeen, kun on tehty laaja suunnittelutyö ja riittävä tutustuminen aiheeseen.

3.3 Tuottajana Panoksena elämä -dokumenttielokuvan käsikirjoittamisessa

Panoksena elämä -dokumenttielokuvassa aloitettiin tuotanto tutustumalla Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksen hallituslaisiin ja heidän yhdistyksensä toimintaan. Yhdistyksen puheenjohtaja auttoi meitä ymmärtämään yhdistyksen toimintaa ottamalla meidät jokapäiväiseen toimintaan mukaan. Koska puheenjohtaja ja muut hallituslaiset olivat hyvin yhteistyöhaluisia, saimmekin myönteisen käsityksen heidän luonteenpiirteistään sekä elämänasenteistaan. Tämän jälkeen käsikirjoitustyö helpottui huomattavasti.

Kahden hengen tuotantoryhmämme jakaantui ohjaajan ja tuottajan rooleihin. Toimin itse tuottajan roolissa ja esituotannossa annoin ohjaajan ottaa vastuun käsikirjoituksesta. Ohjaaja kirjoitti ensimmäisen hahmotelman käsikirjoituksesta ja tuottajan rooliksi jäi muutosehdotuksien esittäminen ja sitä kautta käsikirjoituksen hyväksyminen. Varsinainen käsikirjoitus muuttui ja rakentui pikku hiljaa koko tuotannon edetessä. Tuotantoryhmän ollessa kuitenkin vain kahden hengen kokoinen, jatkoimme käsikirjoituksen muokkaamista jälkituotantovaiheessa ohjaajan sekä tuottajan yhteisvoimin. Loppujen lopuksi virallinen käsikirjoitus oli valmis vasta tuotannon jälkituotantovaiheessa.

4 VARSINAINEN TUOTANTO ELI KUVAUKSET

Panoksena elämä -dokumenttielokuvassa ensimmäisiä tuottajan työtehtäviä oli tutustua yhteistyökumppaniin ja oppia tuntemaan heidän luonteenpiirteitään. Aluksi tutustuminen alkoi Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksen puheenjohtajan ja sihteerin kanssa ensimmäisessä tapaamisessa. Tapaamisessa keskustelimme heidän tarpeistaan ja tavoitteistaan saada dokumenttielokuvan kautta näkyvyyttä sekä kirjoitimme osapuolten väliset sopimukset tuotannosta sekä tekijänoikeuksista. Muita hallituslaisia tavattiin Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksen järjestämässä ystävänpäivä-tapahtumassa.

Kun hallituslaisiin oli tutustuttu, sopivien haastateltavien valinta dokumenttielokuvaan oli sen jälkeen helpompaa. Pyrkimyksenä oli saada haastattelut eri työtehtävistä vastaavilta henkilöiltä, että vapaaehtoisien työtehtävistä tulisi hyvin laaja kuva sekä saisimme haastattelujen kautta erilaisia näkökulmia Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksen toiminnasta. Päätimme haastatella dokumenttielokuvaan Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksen puheenjohtajaa, sihteerää, eläinsuojeluneuvojaa, koira- ja kissasijaiskotivastaavaa, koiravastaavaa, yhdistyksen valokuvaajaa, löytöeläintarhaa pitäjää sekä sijaiskotia pitävää.

Sihteeriltä emme kuitenkaan saaneet haastattelua hänen omien kiireidensä vuoksi, mikä toisaalta ei kuitenkaan haitannut dokumenttielokuvamme lopputulosta. Lisäksi koira- ja kissasijaiskotivastaavan haastattelu leikattiin dokumenttielokuvamme lopullisesta versiosta pois, koska vaikka haastattelu oli hyvä, se ei antanut lisäarvoa dokumenttielokuvaamme. Vain yksi kielteinen vastaus tuli, kun kysyimme sopivia haastateltavia dokumenttielokuvaamme. Kissasijaiskotivastaava kieltäytyi videohaastattelusta, koska koki sen liian jännittäväksi tilanteeksi.

Kun haastateltavat oli päätetty, etsittiin sopivia kuvauspaikkoja haastatteluille sekä tarpeellisten kuvituskuvien taltioimiseen. Puheenjohtajan haastattelut toteutettiin kolmessa eri paikassa, joita olivat hänen kotinsa, koiravastaavan koti sekä Kärrytien Eläinasema. Lopullisessa dokumenttielokuvan versiossa emme kuitenkaan käyttäneet Kärrytien Eläinasemalla kuvattua haastattelua, jonka näkökulmana oli eläinten leikkauspäivät, koska päätimme vain mainita eläinten leikkauspäivistä

dokumenttielokuvan spiikeissä lyhyesti. Saimme myös koiravastaavalta haastattelun hänen luonaan.

Saimme myös hyviä kuvituskuvia Prismassa järjestetyssä ystävänpäiväkampanjassa, jossa Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksellä oli oma pöytä kannatus-tuotteineen ja rahakeräyksineen. Lisäksi kaksi hallituslaista olivat pukeutuneet eläin-aiheisiin naamiaispukeihin lehmäksi ja varikseksi houkutellen lapsiperheitä tutustumaan yhdistyksen toimintaan. Prisman Presso-kahvilaan pystytimme kuvausstudion ja saimme haastattelut eläinsuojeluneuvojalta sekä kissa- ja koirasijaiskotivastaavalta.

Pääsimme yhdistyksen sihteerin kotiin kuvaamaan hänen sijaiskotikissaansa. Myös yhdistyksen valokuvaaja tuli sihteerin luokse ottamaan kissasta uudet esittelykuvat yhdistyksen kotisivuille. Kuvasimme valokuvaajan työskentelemistä sekä saimme häneltä haastattelun, jonka näkökulmana oli eläinten valokuvaaminen yhdistykselle.

Yksi kuvauspaikkamme oli löytöeläintarha Willa Kroksbacken Vöyrissä, jossa löytöeläintarhan pitäjä antoi meille haastattelun. Willa Kroksbacken on löytöeläintoinnin kautta yhteistyössä Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksen kanssa. Haastattelussa näkökulmana oli vapaaehtoisuus löytöeläintoiminnassa. Lisäksi hänellä oli paljon erilaisia eläimiä: löytökissoja, omia koiria, kissoja, kanoja, hanhia, lampaista yms., joita kuvasimme myös dokumenttielokuvamme kuvituskuviksi.

Suursijaiskodissa kuvasimme sijaiskotieläimiä ja sijaiskotia pitävän omia eläimiä. Hänen haastattelussaan näkökulmana olivat sijaiskotitoiminta ja hänen omat kokemuksensa, joita hänelle on kertynyt siitä ajasta, kun hän on toiminut sijaiskotina.

Kuvaustilanne, jota ei pystytty etukäteen suunnittelemaan, oli autoreissu puheenjohtajan kyydissä, mikä ilmoitettiin päivän varoitusajalla. Tämä autoreissu oli loistava tilaisuus selvittää Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksen toimintaa sekä saada tietoa puheenjohtaja päivästä ja sitä kautta saada yhdistyksen arkisista asioista kuvamateriaalia dokumenttielokuvaamme. Kävimme katsomassa kodittomia kissoja, jotka asuivat erään talon alla, kävimme sijaiskodissa hakemassa kissan leikattavaksi eläinlääkärille, löytöeläintarhasta haettiin löytöeläin sijaiskotiin sekä kävimme yhdistyksen tarvikevarastolla.

Panoksena elämä -dokumenttielokuvassa kuvausaikataulun laatiminen muun tuotantoryhmän eli ohjaajan sekä backup-kuvaajien kanssa osoittautui melko haasteelliseksi, koska ohjaajalla oli koulutusohjelmaamme kuuluva työharjoittelu vielä kesken. Onneksi haastateltavien aikataulut olivat joustavia ja yhteinen kuvausaika saatiin jokaisen kanssa erikseen neuvoteltua. Kaksi kuvauspäivää tehtiin backup-kuvaajien kanssa. Kuvauspäiviä oli yhteensä kahdeksan.

Panoksena elämä -dokumenttielokuvassa ohjaaja ja tuottaja ovat yhdessä videokuvanneet kuvituskuvat sekä tuotannon leikkausvaiheessa editointia on tehty vuorotellen. Tässä tuotantovaiheessa ohjaajan ja tuottajan työtehtävät eivät eronneet paljonkaan toisistaan. Ainoat erot työtehtävissä ovat olleet haastateltavien haastatteleminen ja äänittäminen, jotka ovat olleet ohjaajan vastuulla sekä haastattelujen valotus ja videokuvaaminen, jotka ovat olleet tuottajan vastuulla.

5 TUOTTAJAN TYÖNKUVA JÄLKITUOTANNOSSA

5.1 Jälkituotanto

Tuottajan työtehtävät jälkituotannossa:

- hyväksyä ohjaajan kanssa lopputulos leikkauksesta
- tehdä elokuvalle markkinointisuunnitelma
- neuvotella ja hankkia esitystilaa tv-yhtiöiltä
- aloittaa markkinointi ja levitys
- tehdä levityssuunnitelma
- suunnitella tuotannon ensi-ilta ja tehdä siihen liittyvät tarvittavat toimenpiteet
- päättää tuotanto, purku, loppuraportti

(Aaltonen, 2011, 57.)

Tuottaja selvittää paljonko leikkaukseen, värimäärittelyyn ja äänen jälkikäsitteilyyn tulee menemään aikaa. Jos jälkituotantoon joudutaan rekrytoimaan lisää henkilökuntaa kuin alun perin oli tarkoitettu, lisäbuukkaukset ovat aina kalliita. Tämän vuoksi tuottajan olisi hyvä arvioida jälkituotannolle tarpeeksi aikaa, ettei lisäbuukkauksia tarvittaisi.

Panoksena elämä -dokumenttielokuvan jälkituotantovaiheessa kävimme vielä käsikirjoituksen uudestaan läpi ja teimme siihen suuria muutoksia. Koska päähenkilö ei toteutunutkaan alkuperäisen suunnitelman mukaan, tarvitsimme dokumenttielokuvaan jonkin toisen kantavan teeman. Teemaksi muodostuivat vapaaehtoisten kokemukset ja heidän henkilökohtaiset tarinansa eläinten parissa. Osa kohtauksista ja haastateltavista jäi pois kuvausvaiheessa ja ne kohdat muutettiin myös käsikirjoitukseen. Voidaan sanoa, että loppujen lopuksi koko alkuperäinen käsikirjoitus meni uusiksi. Vielä leikkausvaiheessa aikajanalla tehtiin ratkaisevia muutoksia sekä kohtauksia karsittiin pois.

Jälkituotanto-vaiheessa taas aikataulun laatiminen osoittautui hankalaksi, kun sain määräaikaisen työsuhteen, jossa työaikani on arkena aamusta iltapäivään. Yhtei-

seksi editointiajaksi jäi sitten arki-illat ja viikonloput. Onneksi jaoimme työtehtävät niin, että ohjaaja editoi arkipäivät ja minä arki-illat.

5.2 Markkinointi ja jakelu

Keskeisin työnkuva jälkituotannossa tuottajalla on markkinointi. Tuottaja laatii markkinointisuunnitelman, jonka perusteella hän alkaa markkinoimaan dokumenttielokuvaa. Tuottajan pitää löytää oikea kohdeyleisö elokuvalleen. Elokuvan ja kohderyhmän välittäjänä toimii ikään kuin elokuvan tuottaja, joka varmistaa elokuvan olevan mielenkiintoinen juuri suunnitellulle kohderyhmälle. Elokuvan pitää herättää tunteita juuri tässä kohderyhmässä. Kun tuottaja tietää tuotannon kohderyhmän eli sen kenelle dokumenttielokuva on suunnattu ja hän tietää mikä tuotannon ydinsanoma on, tuottaja osaa kohdistaa markkinoinnin juuri oikealle kohderyhmälle.

Yksi tuottajan oleellisimmista tehtävistä on muotoilla ohjaajan tuottama teos sellaiseksi paketiksi, joka toimii markkinoinnissa ja sopii jakeluformattiin sopivaksi tuotteeksi. Tällä tavoin saavutetaan mahdollisimman suuri katsojakunta elokuvalle. (Halonen 2011, 62.)

Panoksena elämä -dokumenttielokuva julkaistaan YouTube-kanavalla. Dokumenttielokuvan markkinointi tapahtuu Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksen Facebook-kanavalla ja siitä vastaa puheenjohtaja. Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksen Facebook-kanavalla on noin 7700 tykkääjää. Tuottajan työtehtäväksi jää valmiin dokumenttielokuvan lisääminen YouTube-kanavalle ja varmistaa, että tilaajalla on mahdollisuus levittää dokumenttielokuvaa Youtube-kanavalta.

Lisäksi *Panoksena elämä* -dokumenttielokuvasta tehdään DVD-julkaisu, josta Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksellä on oikeus valmistaa lisäkappaleita sekä käyttää ja jakaa dokumenttia PR- ja mainostarkoituksiin. Eli Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistys saa kopioida lyhytdokumenttia omiin tarpeisiinsa, esimerkiksi myydä sitä heidän kirpputorillaan Ykkösbaasarissa ja erilaisissa lahjoitustapahtumissa. Vaikka lyhytdokumentin näkee YouTube-kanavalta ilmaiseksi, voi ostaja haluta antaa näin oman panoksensa eläinten hyväksi ostamalla DVD:n Seinäjoen

seudun eläinsuojeluyhdistykseltä. Kaikki myynnistä saatu tuotto käytetään lyhentämättömänä yhdistyksen kodittomien hyväksi.

5.3 Materiaalisuus – Laatu

Tuottajalla on velvollisuus varmistaa dokumenttielokuvan laatu. Laadukkuutta voi mitata käytössä olevan tekniikan ja materiaalisuuden perusteella. Osaltaan materiaalisuus on itse mediaa. Dokumenttielokuvassa käytetyt kuvauskalustot, kuvausformaatti ja erilaiset tekniset toimenpiteet vaikuttavat lopputuloksen laatuun ja ammattimaisuuteen. Tuottajan vastuulla on hankkia hyvä kuvauskalusto, joka sopii kuvattavaan projektiin. Kuvauskaluston valinta on aina tapauskohtaista ja se mietitään kuvattavan kohteen mukaan. Jos esimerkiksi dokumenttielokuvan aihe on hyvin hektinen tai kuvauskohde on nopeatempoinen, videokameroiden kannattaa olla mahdollisimman kevyitä, joiden kuvauslaatu kuitenkin kestää nopeaakin liikettä kuvassa. (Fredrikson 2008, 26-27.)

Materiaalisuutta ovat dokumenttielokuvan piirteet, eleet ja materiaaliset jäljet, jotka riippuvat erilaisista tekijöistä kuvatussa materiaalissa. Koko tuotantoprosessin aikana tehdään valintoja. Objektiviin valinta, valinnat leikkausprosessissa, erilaiset kuvakulmat yms. valinnat vaikuttavat lopputulokseen. Dokumenttielokuvassa on vapauksia kuvaustavoissa. Kuvaaja voi esimerkiksi jättää tallenteeseen tarkoituksellisesti materiaalisia jälkiä, joita ei voi suoranaisesti hallita tai ohjata. Tällaiset materiaaliset jäljet muistuttavat katsojaa siitä, että kuvaaminen on aina jonkin välittämistä. (Fredrikson 2008, 26-27.)

Dokumenttielokuvassa tekijän ja katsojan välinen suhde ei välttämättä ole yksisuuntainen, vaan näiden tekijöiden välinen raja elää. Dokumenttielokuva on erilaisten valintojen, esteiden ja mahdollisuuksien tulos, jossa katsojan ja katseen kohteen suhde ei ole yksisuuntainen. Tällaisten refleksiivisten strategioiden avulla katsojaa muistutetaan, että dokumenttielokuvan aihe on todellinen ja elokuvan lopputulosta ei ole ennalta määritetty. (Fredrikson 2008, 28.)

Panoksena elämä -dokumenttielokuvassa ei ollut kuvausvaiheessa tarkkaa käsikirjoitusta, vaan sen annettiin elää projektin aikana. Dokumenttielokuvamme ra-

kenne ja kohtausten liikesuunta noudatti elokuvamme aihetta ja näkökulmaa, mutta sisäinen dialogi syntyi spontaanisti. Kuitenkin dialogin kautta pääsimme lähemmäksi tavoitettamme mitä halusimme katsojille kertoa Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksen vapaaehtoisten työstä.

Tuotannossamme käytettiin Panasonicin P2-kameroita, koska ne ovat helppokäyttöisiä ja kevyitä kameroita. Kuvaustilanteet olivat hyvin nopeita, koska kuvasimme kuvituskuviin pääasiassa eläimiä sekä ihmisten ja eläinten välisiä tilanteita. Valovoimaisuus kameroissa on huono ja koska kuvasimme erinäisissä kuvauspaikoissa, meillä ei ollut aina mahdollisuutta ottaa valokalustoa mukaan. Kuvaustilanteet ja -kohteet eivät pysyneet paikoillaan ja siksi olisimme tarvinneet valaisijaa, joka liikkuisi kameran mukana valaisten kuvaustilanteita. Haastattelutilanteet valaisimme lupo ja brightcast -valokalustolla.

Kalustomme oli riittävä dokumenttielokuvaan, mutta fiktioelokuvaan kalusto ei olisi riittänyt. Dokumenttielokuvamme laadusta huomaa dokumentaarisuuden eli kuvaustilanteet ovat aitoja tilanteita, joita ei ole pelkistetty, eivätkä asetellut ole täydellisyttä hipovia. Tekijän ja katsojan välinen suhde elää ja katsojaa muistutetaan, että dokumenttielokuvan aihe on todellinen.

6 TUOTTAJAN TYÖN HYVÄT JA HUONOT PUOLET

Tuottaja saa olla itse itsensä pomo, joka tekee itsellensä sopivan aikataulun. Hän organisoi ja delegoi työtehtäviä parhaaksi katsomallaan tavalla. Toisaalta hän ei saa pelätä työntekoa, koska töitä saa tehdä aamusta iltaan. Työssä on myös paljon byrokratiaa ja sitä kautta paljon paperityötä. Hän ajattelee projektia kokonaisvaltaisesti ja pyrkii varmistamaan kokonaisuuksia, että projekti etenisi parhaalla mahdollisella tavalla. Tuottajan työ on tämän takia myös hyvin stressaavaa ja henkinen paine voi olla todella uuvuttavaa. Kuitenkin kaikessa työssä on aina hyvät ja huonot puolensa, niin myös tuottajan ammatissa.

Jos tuottaja ei ole kovin sosiaalinen, se voi aiheuttaa tuotantoon ongelmia. Elokuvan teossa joutuu tekemisiin hyvin erilaisten ihmisten kanssa ja siksi sosiaalinen taito on tärkeä ominaisuus tuottajalle. Siten tuotantoryhmässä voi tapahtua konflikteja ja riitoja, joita tuottaja joutuu selvittämään.

Tuottaja vetää selvät rajat ja rajoitteet. Koska ohjaaja on usein hyvin taiteellinen ihminen, jolla on paljon näkemyksiä ja visioita, pitää tuottajan osata kylmäpäisesti arvioida mitä on mahdollista toteuttaa ja mitä ei. Tuottaja on realisti, joka yrittää selvittää parhaat mahdolliset resurssit ja toteutettavissa olevat tavat toteuttaa ohjaajan visiot.

Suunnitelmat muuttuvat tyypillisesti varsinkin dokumenttielokuvan teossa. Tuottaja on valmistautunut näihin yllätyksiin ja osaa reagoida niihin nopeasti. Suunnittelu on jatkuvaa sekä se on osa prosessia. Suunnitteluprosessin aikana voi tapahtua paljonkin muutoksia ja tuottajan tehtävä on varmistaa, ettei ongelmia tule, vaan päinvastoin muutokset olisivat hyviä muutoksia suunnitelmaan. Ratkaisujen löytäminen kuuluu suurimmassa määrin tuottajan tehtäviin.

7 YHTEENVETO

Panoksena elämä -dokumenttielokuvan esituotantovaiheessa laadittiin ensimmäinen versio käsikirjoituksesta, joka muuttui radikaalisti tuotannon aikana. Käsikirjoitukseen tuli pikku hiljaa muutoksia kuvauksissa sekä leikkausvaiheessa. Vasta jälkituotantovaiheessa kirjoitimme ja viimeistelimme siitä lopullisen version, joka poikkesi melko paljon alkuperäisestä. Kuitenkin ensimmäisestä käsikirjoituksesta oli suuri apu tuotannon aloittamisessa sekä kuvauksissa, koska sen avulla oli helppompaa hahmottaa dokumenttielokuvan keskeistä sisältöä.

Panoksena elämä -dokumenttielokuvan kahden hengen tuotanto oli jaettu tuottajan ja ohjaajan työtehtäviin. Roolien jako oli helppoa, koska tuotantomme ohjaajalla on vahva visuaalinen näkemys elokuvatuotannoissa ja hän oli kiinnostunut ohjaajan roolista. Itselleni koen omimmaksi tuottajan roolin, koska yhteydenpito yhteistyökumppaniin, aikatauluttaminen ja muut tuotannon taustalla pyörivät asiat tuntuivat luontevalta. Tämä roolijako oli erittäin onnistunut ja kummatkin hoitivat sovitut velvollisuudet.

Meidän käytössämme ollut kuvauskalusto oli jo entuudestaan tuttu, koska olimme tehneet kulttuurituotannon koulutuksessa jo yhden dokumenttielokuvan samalla kuvauskalustolla. Opimme silti lisää esimerkiksi valotuksesta sekä nappimikinin käytöstä. Toisaalta olisimme voineet kokeilla jotain muuta kameraa, koska valovoimaisuus Panasonic P2-kameroilla on todella huono eikä meillä ollut mahdollisuutta jokaisessa kuvaustilanteessa valaista lisävaloilla. Jotkut kuvatut kuvituskuvat ovat tämän vuoksi hieman rakeisia.

Haastattelutilanteissa olisimme tarvinneet vielä äänittäjää sekä valaisijaa työryhmäämme. Ohjaaja hoiti haastattelut erinomaisesti, mutta hän joutui hoitamaan haastattelujen lisäksi myös äänityksen. Haastattelutilanteissa olisi tärkeää olla erikseen äänittäjä, joka pystyisi keskittymään vain äänitykseen ja puomin sekä mikrofoniin pitämiseen. Yhdelle ihmiselle kummankin osa-alueen hoitaminen on kuvauksissa liikaa. Tämän lisäksi olisimme kaivanneet työryhmäämme vielä valaisijaa, koska kuvaus-, äänitys-, sekä valokaluston kokoaminen sekä asettelu vei kahdelta ihmiseltä liian paljon aikaa ja monen osa-alueen yhtäaikaista hallintaa voi aiheuttaa virheitä. Haastattelutilanteiden taustat sekä valotuksen olisimme voineet

tehdä ja asetella paremmin. Kun kuvaaja ei voi keskittyä sataprosenttisesti vain videokuvaamiseen, sattuu helposti huolimattomuusvirheitä. Haastattelutilanteet on kuvattu hieman liian sivuprofiilista kuin oli alun perin tarkoitus.

Panoksena elämä -dokumenttielokuvan tuotanto onnistui kuitenkin kokonaisuudessaan suunnitelmien mukaisesti ja asetettujen aikarajojen puitteissa. Käsikirjoitukseen ja tuotannon sisältöön tuli muutoksia, mutta ne vain rikastuttivat dokumenttielokuvan sisältöä. Aloitimme projektin tammikuussa 2016 ja päätimme sen huhtikuussa 2016. Tuotanto oli kaiken kaikkiaan hyvin nopeatempoinen, mutta annoimme siihen samalla täyden panostuksen nopean aikataulun vuoksi. Riskejä vältettiin ja loppujen lopuksi mitään suoranaisia ongelmia dokumenttielokuvaan ei päässyt syntymään. Olemme erikseen hyvin tyytyväisiä lopputulokseen, vaikka tuotannon puolivälissä saattoi tuntua siltä, että olimme valinneet liian haasteellisen aiheen. Lopputuloksesta tuli kuitenkin mielenkiintoinen ja kohderyhmää kiinnostava dokumenttielokuva.

LÄHTEET

- Aaltonen, J. 2011. Seikkailu todellisuuteen: Dokumenttielokuvan tekijän opas. Helsinki: Like.
- Aaltonen, J. 1993. Käsikirjoittajan työkalupakki. Helsinki: Valtionhallinnon kehittämiskeskus: Painatuskeskus.
- AVEK Audiovisuaalisen kulttuurin edistämiskeskus. Tuen hakeminen. [Verkkosivu]. Helsinki. [Viitattu 8.4.2016]. Saatavana: http://www.kopiosto.fi/avek/tuen_hakeminen/fi_FI/tuen_hakeminen
- Halonen, K. 2011. Kulttuurituottajat taiteen ja talouden risteyskohdassa. Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto.
- Hirvonen, E. 2003. Käsikirjoittaminen. Helsinki: Art House.
- Hongisto, I. & Fredrikson, A. & Karppi, T. 2008. Lähikuva. Tampere: Kopio Niini Finland Oy.
- Huhtinen, M. & Louhula, T. 2015. Tarina tossuista – dokumenttielokuva: Reino ja Aino dokumenttielokuvan tuotantoprosessi. Seinäjoen Ammattikorkeakoulu. Kulttuurituotannon koulutusohjelma. Opinnäytetyö.
- Leino, T. 2003. Sanoista eläviä kuvia: Käsikirjoittajan opas. Helsinki: Otava.
- Pirilä, K. & Kivi, E. 2005. Elävä kuva – elävä ääni. Ensimmäinen osa. Helsinki: Like.
- Saksala, E. 2015. Tuottajan käsikirja. Helsinki: Like.
- Sundstedt, K. suom. Paananen, R. 2005. Kirjoita elokuvaksi. Helsinki: Kansanvalistusseura.
- Suomen elokuvasäätiö. [Verkkosivu]. Helsinki. [Viitattu 8.4.2016]. Saatavana: <http://ses.fi/saeaetioe/esittely/>
- Toivonen, T. 2002. Audiovisuaalisen alan tukemisen investointinäkökulma. Helsinki: Edita Prima Oy.
- Vacklin, A. & Rosenvall, J. & Nikkinen, A. 2007. Elokuvan runousoppia. Helsinki: Like.
- Vacklin, A. & Rosenvall, J. 2015. Käsikirjoittamisen taito. Helsinki: Like.

LIITTEET

Liite 1. Synopsis

Liite 2. Käsikirjoitus 1. versio

Liite 3. Käsikirjoitus 2. versio

Liite 4. Spiikit

Liite 5. Tuotantosuunnitelma

LIITE 1 Synopsis

Lyhytdokumentti Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksestä

Lyhytdokumentissa keskitytään ihmisiin, jotka tekevät vapaaehtoistyötä eläinten parissa. Päähenkilönä toimii yhdistyksen puheenjohtaja, jonka kautta selviää yhdistyksen toiminnan todellinen laajuus.

Dokumentissa kerrotaan tarkemmin mitä kaikkea tämänlaisen yhdistyksen tehtäviin todella kuuluu ja kuinka tärkeitä vapaaehtoiset jotka sen kanssa työskentelevät ovat. Tarkoituksena on lisätä ihmisten tietoisuutta eläintenoikeuksista ja kuinka voi vaikuttaa oman lemmikin tulevaisuuteen sekä hyvinvointiin. Dokumentissa on useampia haastatteluja vapaaehtoisista, jotka valottavat omien kokemusten kautta vapaaehtoisen arkea.

LIITE 2 Käsikirjoitus 1. versio

Lyhytdokumentti Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksestä

Kohtaus 1.

Puheenjohtaja valmistautuu päivään. Silittelee ja ruokkii kissoja ja kertoo niistä jotain mm. kuinka ne ovat tulleet hänelle. Hän pukee vaatteet ja lähtee eläinlääkäriin, tapahtumaan tai kirpparille yms. Haastattelusta näytetään pätkiä ja haastattelussa mainittuja kuvituskuvia käytetään täydentämään asiasisältöä. Haastattelussa Puheenjohtaja puhuu sijaiskodeista ja vapaaehtoisista niiden takana.

Kohtaus 2.

Kissa- ja koirasijaiskotivastaavan nimi sekä titteli näkyy Ssesyn sivuilla. Hänen haastattelu, missä hän kertoo oman kokemuksen kautta omasta vastuualueesta, sijaiskotitoiminnasta, yhdistyksen asioiden hoitamisesta ja vapaaehtoistyöskentelestä sen parissa.

Kohtaus 3

Kuvassa näkyy kodikkuutta henkiviä ja kissamaisia yksityiskohtia sihteerin talosta. Kissojen leluja, makuupaikkoja, ruokakippoja yms. Sihteeri ja hänen miehensä (jos jälkimmäinen mahdollista) leikkivät kissan kanssa ja silittelevät sitä. Sihteeri päivittää nettisivuille/ facebook –sivuille tietoa jostain uudesta tapahtumasta mistä mahdollisesti käymme myös kuvaamassa. Sihteerin haastattelu tehdään ruokapöydän ääressä.

Kohtaus 4

Ssesyn valokuvaajan ottama valokuva tietokoneruudulla, siten että hänen nimensä näkyy. Ssesyn valokuvaaja hieromassa tuttavuutta kissan kanssa ja maassa maikoilemassa kameran kanssa kun hän kuvaa livoa. Ssesyn valokuvaajan haastattelu jossa käytetään kuvituskuvina mm. Joulukortteja ja kalenteri, Ssesyn valokuvaaja muuten vain puuhastelemassa yms. Haastattelu loppuu lähikuvaan hänen Ssesy:n hupparista.

Kohtaus 5.

Alussa näkyy ulkokuva Suursijaikodista, siellä näkyvistä hevosista joita hän raputtelee. Seuraavaksi näkyy yksityiskohtia ulkoa missä mahdollisia muita eläimiin liittyviä mielenkiintoisia yksityiskohtia. Sijaiskotia pitävän haastattelu, jossa käytetään kuvituskuvina eläimiä ja hänen puuhastelua niiden kanssa. Lopussa hän kertoo, viettääkö vapaaehtoiset muuten aikaa keskenään josta päästään aasinsillalla seuraavaan kohtaukseen.

Kohtaus 6.

Puheenjohtaja kävelee johonkin tapahtumaan, mihin hän lähti ensimmäisen kohtauksen aikana. Hän tapaa siellä Ssesyn eläinsuojeluneuvojan. (Voivat näkyä vain nopeasti samassa kuvassa) Tämän jälkeen kuvaa puheenjohtajan nimestä sekä vastuualueesta nettisivuilta. Ssesyn eläinsuojeluneuvojan haastattelu, joka on kuvattu tapahtumapaikalla siten, että hän kuitenkin istuu. Hän kertoo haastattelussa lähinnä eläinsuojeluneuvonnasta.

Kohtaus 7.

Kuvassa näkyy erilaisia kuvia koirista, sisällä istumassa, ulkona juoksemassa yms. randomeita koiria joita kaikkia ei tarvitse tuntea vaan voi kuvata ihan kadullakin? Koiravastaavan haastattelu joissa kuvituskuvina käytetään hänen talostaan mahdollisesti löytyneitä koiratalouteen liittyviä yksityiskohtia.

Kohtaus 8.

Kuvassa näkyy mahdollisimman moni vapaaehtoinen viettämässä iltaa samassa tilassa jonkun talossa. He juttelevat ja syövät joko oikeata ruokaa tai rupattelevat kahvittelun merkeissä. Viettävät vain rennosti aikaa yhdessä, jos siis joskus ovat tehneet tällaisia illanistujaisia, edes pikkujoulumerkeissä, ellei niin lavastetaan sellainen ja aloitetaan mahdollisesti uusi perinne. Tilassa näkyisi mieluusti myös mahdollisimman paljon eläimiä.

LIITE 3 Käsikirjoitus 2. versio

1. Intro
2. Ssesyn ja vapaaehtoisten esittely spiikkinä
3. Puheenjohtaja kertoo vapaaehtoisista haastattelussa
4. **Puheenjohtaja** esittely lyhyesti spiikkinä
5. Puheenjohtaja kertoo haastattelussa mitä kaikkea tekee Ssesyllä
6. **Eläinsuojeluneuvojan** esittely lyhyesti spiikkinä
7. Eläinsuojeluneuvoja kertoo haastattelussa mitä kaikkea tekee Ssesyllä
8. **Koira- ja kissasijaiskotivastaavan** esittely lyhyesti spiikkinä
9. **Koira- ja kissasijaiskotivastaavan** kertoo haastattelussa mitä kaikkea tekee Ssesyllä
10. **Koiravastaavan** esittely lyhyesti spiikkinä
11. **Koiravastaavan** kertoo haastattelussa mitä tekee Ssesyllä
12. **Suursijaiskotia pitävän** esittely lyhyesti spiikkinä
13. **Suursijaiskotia pitävän** kertoo ajatuksia sijaiskotitoimmista
14. Löytöeläintarhan pitäjän esittely lyhyesti spiikkinä
15. Löytöeläintarhan pitäjä kertoo yrityksestensä ja löytöeläimistä joiden kanssa on myös tekemisissä.
16. **Ssesyn valokuvaajan** esittely lyhyesti spiikkinä
17. **Ssesyn valokuvaaja** kertoo valokuvaamisesta Ssesyllä
18. Speciaali hetki; "eläinten kanssa tulee paremmin toimeen kun ihmisten"

Välifakta: Lahjoituksista, jäsenyydestä, tarvikevarastosta

19. Lyhyt spiikki ennen haastateltavien oma kohtaisia tarinoita.

20. Haastateltavamme jakavat mielenpainuvimman tarinansa.

21. Spiikkinä puheenjohtajan työrupeamasta

22. Puheenjohtaja kertoo haastattelussa kuinka aika ei riitä ja hänellä ei ole muuta työtä

23. Spiikki, että puheenjohtajalla ei ollut ihan mukavin alkukaan Ssesyn parissa

24. Puheenjohtaja kertoo haastattelussa ensimmäisestä sijaiskissasta joka lopetettiin

25. Spiikillä kerrataan dokumentissa olleita asioita ennen kuin kertoja kysyy miksi te teette tätä

26. Cool alku, jossa hallituslaiset kertovat haastattelussa mitä he ovat Ssesyn parissa työskennelleinä oppineet ja mitä he ovat siitä saaneet itselleen, miksi tekevät tätä.

27. Puheenjohtaja kertoo haastattelussa että pelastettavat eivät lopu ja toivoisi että tulevaisuudessa tästä olisi mahdollista saada myös palkkaa.

28. Outro

Lopussa still-kuvat jokaisesta haastatellusta henkilöstä, kuva liikkuu muutaman sekunnin kunnes pysähtyy ja alalaidalle tulee kiitostekstinä nimi.

Loppuun myös mahdollisesti heidän lemmikkien nimet äänenä.

LIITE 4 Spiikit

1. SSESYN JA VAPAAEHTOISTEN ESITTELY

Tämä dokumentti kertoo vapaaehtoisista eläinsuojelijoista. He kaikki toimivat saman yhdistyksen nimissä, joka virallisesti tunnetaan Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksenä, mutta tuttavallisemmin Ssesynä.

Ssesy koostuu sadoista vapaaehtoisista ihmisistä, jotka kukin omalla valitsemallaan tavallaan haluaa auttaa apua tarvitsevia eläimiä. Etelä-Pohjanmaan alueen vapaaehtoiset voidaan jakaa erilaisiin ryhmiin:

*Hallitus, jossa on kymmenen jäsentä

*Sijaiskodit, joita on viitisen kymmentä sekä

*Vapaaehtoiset, joita on lähemmäs sata

Ssesyn suurin tehtävä on pitää huolta eläimistä ja löytää niille oikea koti. Nämä eläinsuojeluyhdistyksen eläimet ovat yleensä kissoja, koiria, kaneja tai marsuja. Ssesy huolehtii myös luonnonvaraisista eläimistä, jotka tarvitsevat apua.

Ennen kuin ssesy alkaa etsimään löytöeläimille ja muille kodittomille eläimille uutta kotia, he käyttävät ne aina ensin eläinlääkärillä.

Apua tarvitsevia eläimiä on niin paljon, että näitä käyntejä on melkein viikottain. Eläinlääkärissä eläimet hoidetaan kuntoon, eli ne leikataan, sirutetaan, rokotetaan ja madotetaan. Suurin osa rahalahjoituksista käytetään näihin eläinlääkärikuluihin, sillä ne verottavat aika paljon vuodessa yhdistyksen varoja.

Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistys järjestää monipuolisesti myös erilaisia tapahtumia: match-show, kodittomien kissojen näyttelyitä, ystävänpäivä-keräyksiä ja eläinklinikoiden kanssa järjestettyjä leikkauspäiviä. Tavallisten ihmisten ruoka- ja rahalahjoitukset sekä sijaiskotitoiminta mahdollistavat koko yhdistyksen toiminnan.

2. PUHEENJOHTAJAN ESITTELY SPIIKKI

Nykyisin yhdistyksen puheenjohtajana toimiva xxxxx aloitti toimintansa ensin sijaiskotina. Viimeisen viiden vuoden aikana sijaiskotikissoja on ollut 40. Tällä hetkellä hän on ollut Ssesyn toiminnassa mukana viitisen vuotta. xxxx on keskittynyt eniten kissojen hoitamiseen ja hän on yleensä se, joka tietää minkälaiseen sijaiskotiin minkäkinlainen kissa kannattaa majoittaa.

3. KOIRAVASTAAVAN ESITTELY SPIIKKI

Ssesyllä on myös oma koiravastaava xxxxx, jolla on kolme omaa koiraa. Kaikki koiria koskevat soitot tulee suoraan xxxx, joka on päävastuussa siitä, miten seuraavaksi edetään. Kun koirasta tulee soitto, xxxx käy hakemassa sen ja vie etukäteen sovittuun sijaiskotiin kunnes yhdistys alkaa etsimään sille pysyvää kotia.

4. ELÄINSUOJELUNEUVOJAN ESITTELY SPIIKKI

Ssesyllä on toiminnassa mukana myös eläinsuojeluneuvoja ja luonnonvaraisista eläimistä vastaava xxxxxx. Hänellä tuntuu riittävän tekemistä koska hän päivystää puhelimen kanssa minkä päivätyöltänsä ehtii.

5. SSESYN VALOKUVAAJAN ESITTELY SPIIKKI

Aiemmin Ssesyn hallituksessa vaikuttanut xxxxx xxxxxx toimii nykyisin Ssesyn valokuvaajana. xxxx kuvia käytetään Ssesyn tapahtumien mainoskuvissa, tiedotteissa, julisteissa ja Ssesyn vuosikalenterissa sekä postikorteissa, joita on myynnissä tapahtumissa. Luonnollisesti niistä saatu tuotto menee Ssesyn eläinten hyväksi. xxxxx tehtävänä on siis valokuvata sijaiskotieläimet siten, että eläinten luonne tulisi kuvasta hyvin ilmi. Tämän jälkeen kuvat laitetaan Ssesyn netti- ja facebook-sivuille, että mahdollinen uusi omistaja löytäisi elämänsä lemmikin ja antaisi tälle hyvän kodin.

6. SIJAISKOTIA PITÄVÄN ESITTELY SPIIKKI

Ssesyn suursijaiskotinakin tunnetun xxxxx talo on kuvaushetkellä kuulemma hie- man liian rauhallinen. Kuvaushetkellä hänellä on lemmikkeinä 3 kissaa, 5 koiraa ja 2 hevosta. Enimmillään hänellä on ollut omien eläinten lisäksi vielä 7 sijaiskissaa samaan aikaan. Sijaiskodissa olevista eläimistä ei aiheudu sijaiskodille mitään kuluja, vaan Ssesy kustantaa eläimistä aiheutuvat rahamenot. Oikeastaan ainoa kriteeri on, että eläintä pitää hoitaa kuin se olisi oma. Eli vastuu on yhtä iso kuin oman eläimen ottamisessa. Kuitenkin hän itse pyrkii parhaansa mukaan auttamaan mahdollisimman monia apua tarvitsevia eläimiä.

7. LÖYTÖTARHAN PITÄJÄN WILLA KROKSBACKENIN ESITTELY

Willa kroksbacken on Ssesy ry:n yhteistyökumppani Vöyristä. Willa kroksbacken perustettiin Heinäkuussa 2015 ja se toimii löytöeläintalona sekä eläinhuoltona.

Löytöeläintalo sekä sijaiskodit toimivat tavallaan eläinten hätämajoituksina. xxxxx haettua eksyneet eläimet löytöeläintaloonsa, hän huolehtii niistä lakisääteiset 15 päivää. Tämän jälkeen eläimet siirtyvät Ssesyn kautta sijaiskotiin.

Ssesyllä ei ole mitään varsinaista löytöeläintaloa, mihin eläimiä voidaan sijoittaa, siksi sijaiskodit ja löytöeläintarhat ovat äärimmäisen tärkeitä.

8. SPIIKKI PUHEENJOHTAJAN TYÖRUPEAMASTA

Niin kiireisiä kuin vapaaehtoiset ovatkin, he löytävät silti aina aikaa tulla auttamaan apua tarvitsevia eläimiä ja hakemaan ne suojaan.

Puheenjohtajana toimiva xxxx on vapaaehtoisena Ssesyssä, mutta puheenjohtajana toimiminen käy ihan kokopäivä työstä. xxxx käyttää eläimiä lääkärissä, tekee sijaiskotikäyntejä, haastattelee sijaiskodeiksi haluavia, sekä tarkistaa löytöeläintarhoilla olevat eläimet... Puhelin saattaa soida 600-700 kertaa vuodessa joten hänelle ei juurikaan vapaa-aikaa jää.

9. SPIIKKI ENNEN ELÄINSUOJELUNEUVOJAN KISSAPOPULAATIO TARINAA

Toisinaan hallitus joutuu tekemään myös epämukavia asioita esimerkiksi loukutamaan kissapopulaatioita. Kissapopulaatiolla tarkoitetaan yleensä kymmeniä ja joskus jopa satoja kissoja. Nämä kissapopulaatiot lisääntyvät holtittomasti hylätyissä ulkorakennuksissa keskenään, kissojen lisääntyessä lisääntyy sitä mukaa myös erilaiset taudit.

10. SPIIKKI ENNEN SAMAA MIELTÄ HAASTIKSIA

Luonnollisesti eläinten lopettaminen tuntuu aina vapaaehtoisista ikävältä. Mutta onneksi eläinten kanssa kertyy enemmän hyviä kuin huonoja muistoja.

11. LOPPUSPIIKKI

Kaikki Ssesyn toiminnassa mukana olevat henkilöt ovat hyvin eläinrakkaita ihmisiä, ja sen takia he haluavat olla toiminnassa mukana vapaaehtoisina ja käyttää siihen omaa vapaa-aikaansa saamatta siitä minkäänlaista rahallista korvausta. Jokainen haastateltavamme oli sitä mieltä, että parasta yhdistyksen toiminnassa on se hetki, kun pääsee luovuttamaan eläimen uuteen rakastavaan kotiin. Uutta kotia tarvitsevia eläimiä on kuitenkin aivan liian monta vielä.

LIITE 5 Tuotantosuunnitelma

Projektin perustiedot

Projektin työnimi:	Paranna eläinten asemaa
Projektista valmistuva tuote:	Lyhytdokumentti
Projektin lyhyt kuvaus:	Dokumenttielokuva kertoo Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksen toiminnasta sekä yhdistyksen vapaaehtoisista.
Tuotteen oletettava levitysnimi:	Panoksena elämä
Ohjaava opettaja:	Jukka Saarela ja Esa Savola
Tuottava yksikkö:	Kulttuurituotannon koulutusohjelma, mediatuotanto
Tuotannon laji:	Videotuotanto
Tuotannon alku- ja loppu pvm:	16.1.2016 – 13.5.2016

Tuottajien tiedot

Nimi:	Marjut Hakkola, Henni Pajuluoma
Luokkatunnus:	METU12
Sähköposti ja puhelinnumero:	marjut.hakkola@seamk.fi , henni.pajuluoma@seamk.fi

Projektin toimeksiantajan tiedot

Toimeksiantaja:	Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistys ry
Tilauksen luonne:	Kaupallinen / Kulut maksetaan / Ei rahaa/ Opintosuoritus Ei rahaa
Tilaaajan yhteystiedot:	Marika Kleimola 0451346905 0456355850 0400346092 marika.kleimola80@gmail.com

Projektin hyväksyntä

23.11.2015

Hyväksyntäpäivämäärä

Jukka Saarela

Ohjaava opettaja

TÄYTTÖOHJE

Etusivu on täytettävä tämän pohjan mukaan, mutta muuten voi esittää samat asiat tarkoituksenmukaisella tavalla riippuen projektin omista erikoistarpeista. Tämä suunnitelma on työkalu, jolla pyritään varmistamaan että projektin eri tarpeet on huomioitu. Eri suunnitelmien tekoon voit aina käyttää sinulle sopivinta tapaa ja laita suunnitelmat tämän projektisuunnitelman liitteiksi.

Sisällysluettelo

1. Tuotannon taustat	3
1.1 Työryhmän aikaisempi kokemus	3
2. Tuotannon tavoitteet	3
2.1 Lopputuotteen laatukriteerit	3
2.2 Mitkä ovat työryhmän tavoitteet	4
2.3 Tilaavan osapuolen tavoitteet	4
2.4 Kohderyhmä	4
3. Selvitys esituotannosta	5
4. Sisältösuunnitelma	5
5. Tuotantosuunnitelmat	6
5.1 Tuotantoaikataulu	6
5.2 Tehtäväluettelo	7
5.3 Resurssit 8	
5.4 Projektin sopimukset	9
5.5 AV-tuotannon työryhmä	10
6. Budjetti	11
7. RISKIKARTOITUS	13

1. TUOTANNON TAUSTAT

Mediatyönä tehdään lyhytdokumentti Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksestä, jonka aiheena ja näkökulmana on yhdistyksen vapaaehtoiset. Lyhytdokumentti kertoo vapaaehtoisten hyväntekeväisyydestä ja antaa vastauksen miksi hyväntekeväisyyttä on sekä miksi he ovat toiminnassa mukana.

1.1 Työryhmän aikaisempi kokemus

Henni Pajuluoma ja Marjut Hakkola on tehnyt yhdessä monia videotuotantoja. Sujuva yhteistyö ja yhdessä saadut kokemukset kuvauksista auttavat *Panoksena elämä* -dokumentin teossa. Kokemusta on tullut uutisvideoiden tekemisestä, esimerkiksi Roller Derby-, YTHS-, Kurikan keilahallista- ja Chicago-musikaali-uutisvideoista. Uutisvideoissa on ollut mm. haastatteluja, aikataulutusta, käsikirjoittamista, kuvaamista sekä editointia.

Henni Pajuluoma ja Marjut Hakkola on tehnyt aiemmin lyhytdokumentin *Intohimosta Burleskiin*. *Intohimosta Burleskiin* -dokumentista saatiin paljon kokemusta lyhytelokuvan teosta. Kokemusta saatiin erilaisista kuvaustilanteista ja äänitystilanteista, aikataulutamisesta sekä tietenkin monista haastattelutilanteista. *Intohimosta Burleskiin*-lyhytdokumentissa käytettiin samaa kuvauskalustoa kuin *Panoksena elämä* -lyhytdokumentissa tullaan käyttämään. Kuvauskaluston tunteminen helpottaa toisessa lyhytelokuvan teossa.

Henni Pajuluomalla ja Marjut Hakkolalla on jo kummallakin aikaisempi koulutus audiovisuaalisesta viestinnästä. Audiovisuaalisen viestinnän koulutuksessa saatiin kokemusta erilaisista videotuotannoista, joita olivat esimerkiksi uutisvideot, lyhytelokuvat ja erilaisten tapahtumien tallenteet.

2. TUOTANNON TAVOITTEET

Tuotannon tärkeimpinä tavoitteina on esittää Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksen työ sellaisena kuin se todellisuudessa on. Toinen tärkeä tavoite on saada katsoja arvostamaan vapaaehtoisten työtä ja ymmärtämään miksi he vapaaehtoisesti tekevät hyväntekeväisyyttä. Lyhytdokumentissa vapaaehtoiset kertovat miltä tuntuu tehdä vapaaehtoistyötä eläinten parissa ja miksi he haluavat olla toiminnassa mukana omalla vapaa-ajallaan ja ilman minkäänlaista korvausta.

Katsoja ymmärtää, että ilman hyväntekeväisyyttä ja vapaaehtoisia, eläimet ovat oman onnensa nojassa. Löytöeläimet, kesäkissat, hyljätyt eläimet yms. jäisivät ilman kotia ja ne jäisivät rokottamatta, siruttamatta sekä leikkaamatta, mikä aiheuttaa suuret kissapopulaatiot, eläimen sairastumisen ja kuoleman. Ilman eläinsuojeluyhdistystä ihmiset eivät voisi ilmoittaa eläinsuojeluyhdistykselle, jos he eivät pysty enää syystä tai toisesta huolehtimaan lemmikistään.

2.1 Lopputuotteen laatuksiteerit

Olenaisia asioita tuotteen laadun kannalta ovat onnistunut käsikirjoitus, laadukas videoformaatti, hyvä äänen kuuluvuus, hyvät leikkaukset, aiheeseen sopiva graafinen ulkoasu, lyhytdokumenttiin sopiva musiikkimaailma ja näistä kaikista elementeistä syntyvä yhtenäinen kokonaisuus. Laatuksiteerejä lyhytdokumentin sisällössä on ajankohtaisuus, mielenkiintoinen vapaaehtoisuuden näkökulma, hyvät kuvituskuvat, kiehtovat haastattelut ja mielenkiintoiset vapaaehtoiset.

2.2 Mitkä ovat työryhmän tavoitteet

Tavoitteena työryhmällä on näyttää oma osaaminen lyhytdokumentin teossa. Työryhmä hyödyntää omaa kokemustaan aiemmista tuotannoista sekä tuotanto toteutetaan ammattitaitoisesti alusta loppuun asti. Työryhmän tavoitteena on yrittää minimoida riskit sekä välttää kaikenlaisia virheitä, joita voi tapahtua projektissa.

Yksi tärkeimpiä tavoitteita on saada hyvä yhteistyö Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksen kanssa, joka helpottaa työskentelemistä haastatteluissa ja muissa kuvauksissa. Hyvä yhteistyö ja useat yhteydenotot molemmilta osapuolilta monipuolistaa koko lyhytdokumentin sisältöä. Helppo yhteistyö poistaa ylimääräisen jännityksen molemmilta osapuolilta ja lyhytdokumentin haastattelut ja muut kuvaustilanteet on rentoja, aitoja tilanteita.

2.3 Tilaavan osapuolen tavoitteet

Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksen tavoitteena on saada enemmän näkyvyyttä omalle toiminnalleen sekä saada ihmisten tietoisuuteen eläinten huono asema Suomessa. Aiemmin heidän toiminnastaan kukaan ei ole tehnyt vielä lyhytdokumenttia ja tällaiselle tuotteelle heillä on käyttöä.

He eivät välttämättä etsi lisää vapaaehtoisia, vaan ihmisten olisi hyvä tietää minkälaisissa tilanteissa heihin kannattaa ottaa yhteyttä.

Tavoitteena on saada lyhytdokumentti Youtubeen ja mainostaa lyhytdokumenttia sosiaalisessa mediassa, pääasiassa heidän Facebook-sivuillaan. Tavoitteena on saada mahdollisimman paljon katsojia lyhytdokumentille.

He harkitsevat myös lyhytelokuvan myyntiä DVD-muodossa esimerkiksi heidän tapahtumissa ja silloin DVD-julkaisujen tuotot menisivät suoraan yhdistykselle.

2.4 Kohderyhmä

Lyhytelokuvan kohderyhmänä on eläintensuojelusta kiinnostuneet ihmiset. Ikähaitaria ei ole.

Yksi kohderyhmä on ihmiset, jotka ovat jossain vaiheessa elämäänsä tehneet hyväntekeväisyyttä. Hyväntekeväisyys on voinut kohdistua esimerkiksi lapsiin, vanhuksiin, vammaisiin ja sairaisiin, urheiluun ja liikuntaan, eläimiin tai ympäristöön. He ovat kiinnostuneet vapaaehtoisuudesta tai muiden vapaaehtoisten toiminnasta.

Toinen kohderyhmä on ihmiset, jotka ovat hyvin eläinrakkaita ja heillä on ehkä myös omia lemmikkejä. He ovat tietoisia, mitä eläinten hoitamiseen liittyy ja kuinka paljon vastuuta liittyy lemmikin pitämiseen. Heille eläimet ovat hyvin tärkeitä ja omat lemmikit ovat perheenjäseniä. Heidän yksi kiinnostuksen kohde on eläintensuojelu.

Kolmas kohderyhmä on ihmiset, jotka haluaisivat ottaa oman lemmikin ja harkitsevat adoptoimista Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistykseltä. He ovat voineet olla aina hyvin eläinrakkaita, mutta eivät ole jostain syystä vielä ottanut omaa lemmikkiä. Tai he ovat vasta löytäneet itsestään sisäisen eläinsuojelijan ja he haluavat adoptoida yhdistykseltä oman lemmikin.

3. SELVITYS ESITUOTANNOSTA

Ohjaaja Henni Pajuluoma on kirjoittanut synopsisen ja käsikirjoituksen lyhytdokumenttiin. Käsikirjoituksessa on näkökulmana Ssesy:n vapaaehtoiset, joiden haastattelujen kautta lyhytdokumentti rakentuu.

Haastattelukysymykset on kirjoitettu siten, että ne sopivat käsikirjoitukseen ja sitä kautta tarpeellisiin kysymyksiin saadaan vastaukset. Haastattelijat ja haastattelijoiden vastaukset sopivat käsikirjoitukseen.

Tuottaja Marjut Hakkola on kirjoittanut tuotantosuunnitelman ja sitä kautta käsitellyt opinnäytetyön mediatyötä eri näkökulmista. Hän on myös ottanut tilaajan kanssa tapahtuvan yhteistyön hoitaakseen: sopiakseen tapaamisia, järjestellessään kuvausaikatauluja yms. Yhteistyötä on pidetty yllä sähköpostitse, puhelimitse ja kyläilemällä puheenjohtajan kotona.

Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksen kanssa pitämässä tapaamisessa allekirjoitettiin sopimukset, käytiin hyviä kuvauskohteita läpi ja valittiin sopivat haastateltavat. Muutoksia kuvauskohteisiin ja haastateltaviin on vähän tullut, mutta ne ovat olleet pelkästään hyviä muutoksia. Kuvaustilanteita on tullut sitä mukaan lisää, kun hyviä mahdollisuuksia eri tilanteiden kuvaamiseen on ilmaantunut tuotannon aikana.

Kahden hengen työryhmä sai vahvistusta, kun Tytti Kuusinen ja Veera Siimesmaa ilmoittautuivat backup-kuvaajiksi. Tytti ja Veera tuurasivat kuvauksissa tarvittaessa Henniä, jos Hennin työharjoittelupäivät Tampereella osuvat samoille päiville kuin kuvaukset.

4. SISÄLTÖSUUNNITELMA

Lyhytdokumentista on tehty synopsis ja käsikirjoitus, jotka löytyvät tämän tuotantosuunnitelman liitteistä.

Käsikirjoituksessa on kuvattu selkeästi lyhytdokumentin eri vaiheet, mutta jätetty kuitenkin hieman liikkumavaraa, joka mahdollistaa kuvauksissa tapahtuvat erilaiset tilanteet. Käsikirjoitus etenee selkeästi vapaaehtoisten näkökulmasta sekä se on kirjoitettu niin, että käsikirjoitus pysyy aiheessa eli Ssesy:n vapaaehtoisissa.

Tuotteen käyttö- ja markkinointisuunnitelma

Lyhytdokumentti julkaistaan Youtube-kanavalla. Youtube-videon mainostaminen tapahtuu Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksen Facebook-sivuilla. Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksellä on 7247 tykkääjää.

Lisäksi lyhytdokumentista tehdään DVD-julkaisu, josta Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistyksellä on oikeus valmistaa lisäkappaleita sekä käyttää ja jakaa dokumenttia PR- ja mainostarkoituksiin. Eli Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistys saa kopioida lyhytdokumenttia omiin tarpeisiinsa, esimerkiksi myymiseen heidän kirpputorillaan Ykkösbasaarissa ja erilaisissa lahjoitustapahtumissa. Vaikka lyhytdokumentin näkee Youtube-kanavalta ilmaiseksi, voi ostaja haluta antaa näin oman panoksensa eläinten hyväksi ostamalla DVD:n Seinäjoen seudun eläinsuojeluyhdistykseltä. Kaikki myynnistä saatu tuotto käytetään lyhentämättömänä yhdistyksen kodittomien hyväksi.

5. TUOTANTOSUUNNITELMAT

5.1 Tuotantoaikataulu

TYÖVAIHE	KESTO	Selostus / Huomioitavaa
Alustava työ	01.01. - 29.01.2016	Aiheen valinta, tiedon etsiminen, asiaan syventyminen, projektin tuotantosuunnitelma, aikatauluttaminen
Esituotanto	30.01. - 19.02.2016	Työryhmän kasaaminen, location scouting, sopimuksien allekirjoittaminen tilaajan kanssa, tilaajaan tutustuminen yhteistyön parantamiseksi, kuvauspäivien sopiminen, haastateltavien valinta, synopsis, käsikirjoittaminen.
Projektin tuotantoon hyväksyminen		
Suunnitteluvaihe/ tuotannon kasaaminen	01.02. – 28.02.2016	Tuotannon suunnitelmien: <i>tuotantosuunnitelma, synopsis, käsikirjoitus, kuvakäsikirjoitus</i> viimeistely, kuvauspäivien päättäminen, haastattelujen sopiminen, kuvausvälineiden vuokraus.
Tuotantovaihe	04.02. – 15.03.2016	Kuvaukset: Eläinlääkärillä, sijaiskodeissa, löytöeläintarhoissa, tapahtumissa, eläinten kuvauksissa, puheenjohtajan kotona, sihteerin kotona, leikkauskampanjassa, muissa erilaisissa kampanjoissa yms. Kuvataan arkisia yhdistyksen asioita: <i>Paperiasiat, puhelinpäivystys, tarvikevaraston hoito, lahjoitusten hakeminen, eläinten siirrot.</i> Lisäksi kuvataan eläinsuojelua: <i>luonnossa olevien eläinten pelastaminen, talteenotto, tarpeelliset hoidot yms.</i>
Jälkityövaihe	28.03. – 25.04.2016	Editointi, äänen jälkikäsittely, värikorjaukset, äänimaailma, efektit, graafinen ulkoasu, lopputekstit, viimeistelyt.
Julkaisu/ensi-ilta	23.04. – 25.04.2016	DVD-julkaisu, Youtube-julkaisu, some-mainostus
Projektin päätös	26.04.2016	Opinnäytetyöseminaari

5.2 Tehtäväluettelo

PÄIVÄMÄÄRÄ	PAIKKA	OSALLISTUJAT	LISÄTIETOJA
30.01.2016	Kahvila Coffee House	Marika Tiina Marjut Hakkola Henni Pajuluoma	Allekirjoitettiin sopimukset tilaajan kanssa. Päätettiin kuvauskohteet, -paikat ja haastateltavat.
04.02.2016	-Koskenkorva -Kurikassa oleva sijaiskoti -Seinäjoen eläinlääkäri Evidensia Kapernaumi -Päähenkilö Marikan kotona -Ssesy:n tarviketarasto -Kurikan löytöeläintarha	Marika Marjut Hakkola	-Kuvattiin villi kissoja Koskenkorvalla, jotka asuivat talon alla. -Kuvattiin kissaa, jonka haimme eläinlääkärille sterilisaatioon. -Eläinlääkärillä kuvattiin kissojen rokotusta ja sirutusta. -Marikan kotona kuvattiin hänen omia kissoja sekä sijaiskissojaan. -Kuvattiin lahjoituksena saatuja eläintenruokaa, kissanhiekkaa yms. -Kuvattiin kissaa, joka oli palautettu Kurikan löytöeläintarhalle ja josta Marika haki kissan omaksi sijaiskissakseen.
05.02.2016	Sihteeri Tiinan koti	Tiina Jouko Marjut Hakkola Henni Pajuluoma	-Kuvattiin Joukon kuvaamista, kun hän kuvasi Tiinan sijaiskissaa livoa laittaakseen kissasta kuvat nettiin. -Joukon haastattelu kuvausnäkökulmasta
13.02.2016	Seinäjoen Prisma ja Presso-kahvila	Marjut Hakkola Tytti Kuusinen Mia Tiina Marika Hanna Riitta Jouko	-Kuvattiin Prismassa Ssesy:n ystävänpäiväkampanjaa, jossa ihmiset lahjoittivat eläimille ruokaa ja rahaa sekä Ssesy myi omia kannatus tuotteitaan. -Tiinan haastattelu sijaiskotivastaavan näkökulmasta -Marikan haastattelu eläinsuojeluneuvojan näkökulmasta
22.02.2016	Minnan sijaiskoti	Minna Marjut Hakkola Henni Pajuluoma	-Kuvataan Minnan omia eläimiä sekä hänen sijaiskissojaan ja -kanejaan. -Minnan haastattelu sijaiskoti vapaaehtoisen näkökulmasta
23.02.2016	Puheenjohtaja Marikan koti	Marika Marjut Hakkola Henni Pajuluoma	-Kuvataan Marikan arkea Ssesy:n asioiden hoitamisessa ja Marikan kissoja -Marikan haastattelu puheenjohtajan näkökulmasta
01.03.2016	Vöyrin löytöeläintarha Willa Kroksbacken	Marika Marjut Hakkola Veera Siimesmaa Heidi	-Kuvataan löytöeläintarhan eläimiä ja tiloja -Heidin haastattelu löytöeläintarhan pitäjän näkökulmasta
01.03.2016	Koiravastaava Lotan koti	Lotta Marika Marjut Hakkola Henni Pajuluoma	-Haastattelu koiravastaavan näkökulmasta -Kuvataan Heidin eläimiä
15.03.2016	Kärkytien Eläinasema Kurikka	Mia Marika Marjut Hakkola Henni Pajuluoma	-Haastattelu Marikalta -Kuvituskuvaa eläinlääkäriklinikalta ja kissojen leikkauksista

5.3 Resurssit

Laitteistot

Lyhytdokumentti kuvataan Panasonicin P2 -kameroilla. Haastattelujen ääni tallennetaan zoom-äänitallentimelle ja mikrofoneina käytetään haulikkomikrofonia ja nappimikkiä. Valaistuksena käytetään Led-valoja ja Brightcast-valoja.

Editoinnissa käytetään Seinäjoen Ammattikorkeakoulun editointikoneita. Editointiohjelmana käytetään Adobe Premiere Pro CS6 tai CC:tä riippuen tietokoneesta.

Mediamuodot

Panasonicin AVC-Intra 100, HD, 1920x1080 resoluutiolla, 50i framella.

Lyhytdokumentin lopullinen levitysmuoto on H264, joka julkaistaan Youtube-kanavalla.

Lyhytdokumentti tallennetaan lisäksi DVD:lle.

Autot

Lyhytdokumentin tuotannossa käytetään omia autoja kuvauksiin, koska kuvauspaikat ovat pääosin Seinäjoen seudulla sekä kuvaukset ovat pääasiassa viikonloppuina ja koulun auton palauttaminen arkena takaisin tuottaa ongelmia omien kiireidemme vuoksi. Kuvausvälineet mahtuvat autoihimme. Yhtäkkisissä kuvaustilanteissa, esimerkiksi kissan loukuttamisessa, tuotantoryhmä pääsee kuvauspaikalle Ssesy:n hallituksen jäsenen autolla.

Tilat

Kuvaukset toteutetaan Ssesy:n hallituksen puheenjohtajan ja koiravastaavan kotona sekä sihteerin kotona. Tämän lisäksi kuvataan Seinäjoen tavaratalo Prismassa, löytöeläintarhalla Vöyrissä, Kurikan löytöeläintarhalla, eri henkilöiden sijaiskodeissa, Seinäjoen eläinlääkärillä Animagi:ssa sekä Kärkytien Eläinasemalla Kurikassa. Lisäksi kuvataan erilaisissa kohteissa Seinäjoen seudulla riippuen kuvaustilanteista esimerkiksi kodittomien kissojen löytäminen.

Vakuutukset

Ei ole erillisiä vakuutuksia.

Projektin puhelut

Tuottaja pyrkii käyttämään mahdollisimman paljon sähköpostia kuvauksien sopimiseen, mutta myös puheluita ja tekstiviestejä käytetään paljon. Tuottaja on jatkuvasti yhteydessä tilaajaansa ja siksi puheluita ja tekstiviestejä on tullut paljon suhteellisen pienessä ajassa.

Projektikansio

Yhteyshenkilö	Opiskelijanro	Tilatarve	Kansion nimi
Marjut Hakkola	K1101806	800 gigaa	SSESY

Varmuuskopiointi

Varmuuskopioita otetaan jokaisen leikkauspäivän jälkeen ja varmuuskopiot jäävät projektikansioon. Tämän lisäksi raakaleikkauksen, valmiin leikkauksen, äänien jälkikäsitteilyn ja värikorjauksen jälkeen otetaan varmuuskopiot töistä myös edelliselle omalle kiintolevyllä talteen.

5.4 Projektin sopimukset

SOPIMUS	OSAPUOLET	MILLOIN TEHDÄÄN	LISÄTIETOJA
Opinnäytetyön sopimus	Ssesy:n hallituksen puheenjohtaja Marika sekä opiskelijat Marjut Hakkola ja Henni Pajuluoma.	30.1.2016	
	Jukka Saarela	19.2.2016	
Tekijänoikeussopimus	Ssesy:n hallituksen puheenjohtaja Marika sekä opiskelijat Marjut Hakkola ja Henni Pajuluoma.	23.2.2016	
	Jukka Saarela	19.2.2016	

5.5 AV-tuotannon työryhmä

TEHTÄVÄNIMIKE	HENKIÖ	SUUNT.VAIHT. ja VUOSIK.	SÄHKÖPOSTI JA PU- HELINNUMERO
TUOTANTOPÄÄLLIKKÖ:	Marjut Hakkola	Kulttuurituotannon koulutusohjelma, mediatuottaminen 2012-2016	
KUVAUSSIHTEERI:	Henni Pajuluoma	Kulttuurituotannon koulutusohjelma, mediatuottaminen 2012-2016	
OHJAAJA:	Henni Pajuluoma		
KÄSIKIRJOITTAJA:	Henni Pajuluoma		
KUVAAJA:	Marjut Hakkola		
ÄÄNITTÄJÄ:	Henni Pajuluoma		
ÄÄNEN JÄLKIKÄSITTELIJÄ:	Henni Pajuluoma, Marjut Hakkola		
LEIKKAAJA:	Marjut Hakkola, Henni Pajuluoma		
VALAISIJA:	Henni Pajuluoma, Marjut Hakkola		
LAVASTAJA:	Henni Pajuluoma, Marjut Hakkola		
GRAAFIKKO:	Muotoilija, Janita		
TIEDOTTAJA:	Marjut Hakkola, Henni Pajuluoma, Puheenjohtaja Marika		
BACKUP KUVAAJA:	Tytti Kuusinen	Kulttuurituotannon koulutusohjelma, mediatuottaminen 2012-2016	
	Veera Siimesmaa	Kulttuurituotannon koulutusohjelma, tapahtumatuottaminen 2012-2016	

6. BUDJETTI

MENOERÄ	SISÄISET KULUT	ULKOISET KULUT	LISÄTIETOA
Autokulut			Bensan kulutus: 7l / 100km & 1l / 1,4€
		-SeAMK-Koskenkorva-Kurikka-Kapernaumi Sjk 75km edestakaisin	7,35€
		-SeAMK – Tiinankoti edestakaisin	1,176€
		-SeAMK-Prisma 8km edestakaisin	0,784€
		-SeAMK - Minnan sijaiskoti: 30km edestakaisin	2,94€
		-SeAMK - Marikan koti: 7km edestakaisin	0,686€
		-SeAMK - Vöyriin löytöeläintarha, Vöyri 110km edestakaisin	10,78€
		-SeAMK -Lotan koti: 17km edestakaisin	1,666€
		-SeAMK-Kärrytien Eläinasema Kurikka 66km edestakaisin	6,468€
			= 31,85€
Kuvausruokailut	Yhteensä 80vrk työpäiviä. Lounasruoka 1,85€ 80x1,85€= 81,85€/työntekijä. 12kplx81,85€ =982,20€		
Toimisto- ja puhelinkulut		Elisan reilu -puhelinliittymä: -100 viestiä -300min puh.aikaa -rajaton internet =14,80€/kk 14,80€x4= 59,20€ 59,20€ x 3kpl= 177,60€	

Laitteistovuokrat

8vrk kuvauspäiviä.

Laitteet:

-2kpl x Panasonic P2 =520€/pv
=4160€-1kpl haulikkomikrofoni
=30€/pv
=240€-1kpl nappimikrofoni
=30€/pv
=240€-2kpl kameran jalustaa
=40€/pv
=320€-3kpl led brightcast-valoja
jalustoineen
=270€/pv
=2160€-1kpl zoom-äänitallennin
=33€/pv
=264€

Laitteiston vuokra yht.

=7384€

Koko tuotannon palkat					
	<i>Päiväpalkka</i>	100pv	50pv	25pv	15pv (kuvauspäiviä 8pv)
Tuottaja	214,85 €	21 485,00 €			
Ohjaaja	214,85 €	21 485,00 €			
Käsikirjoittaja	214,85 €	21 485,00 €			
Leikkaaja	172,03 €		8 601,50 €		
Tiedottaja	159,63 €		7 981,50 €		
Äänen jälkikäsittelijä	159,63 €			3 990,75 €	
Graafikko	159,63 €			3 990,75 €	
Kuvaaja	197,96 €				2 969,40 €
Kuvaussihteeri	185,56 €				2 783,40 €
Äänittäjä	197,96 €				2 969,40 €
Valaisija	197,96 €				2 969,40 €
Lavastaja	185,56 €				2 783,40 €

Menot yhteensä:

(Sisäiset yht.)
982,20€(Ulkoiset yht.)
7593,45€Yht. (palkkoineen)
103494,50€
112070,15€

7. RISKIKARTOITUS

<p>VAHVUUDET</p> <ul style="list-style-type: none"> -Ajankohtainen aihe -Hyvä yhteistyö tilaajan kanssa -Useita haastateltavia -Kuvauspaikkojen sijainnit -Kuvaustilanteiden lavastaminen, jos tarpeellista 	<p>HEIKKOUEDET</p> <ul style="list-style-type: none"> -Lyhytdokumentissa Ssesy:stä kerrottujen tietojen varmistaminen tilaajalla -Tilaajan mahdolliset muutosehdotukset valmiiseen dokumenttiin -Epävarmuus kiinnostaako aihe tarpeeksi
<p>MAHDOLLISUUDET</p> <ul style="list-style-type: none"> -Ei tarpeeksi kattavasti tietoa aiheesta -Herättää nuoria osallistumaan -Saada paljon positiivista näkyvyyttä -Parantaa eläinten asemaa -Lisätä ihmisten tietoisuutta asiasta -Lisätä lahjoituksia 	<p>UHAT</p> <ul style="list-style-type: none"> -Lyhytdokumentista ei tule tarpeeksi kiinnostava -Kuvituskuvaa ei ole tarpeeksi -Lyhytdokumentille ei löydy tarpeeksi katsojia